

ΤΕΥΧΟΣ 158

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΧ. 3

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΕΤΟΣ Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1927

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ	— Γεγονότα καὶ σχόλια
Κ.	— Ἑσωτερικὴ ἐβδομάς
Ι. Π. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ	— Ἡ ἀπογραφή ἐν Τουρκίᾳ
Κ. Ι. ΚΑΛΑΜΑΡΑ	— Τὰ ἐκπαιδευτικὰ τῆς Μακεδονίας
ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΜΙΤΣΕΛ	— Ἡ Ἀεροπορία ἐν Ἰταλίᾳ
ΧΙΜΠΕΝ	— Κωνσταντῖνος Α' καὶ ὁ λαὸς τοῦ
ΦΟΥΡΝΕ	— Πρὸς τὴν 18ην Νοεμβρίου 1916

ΒΑΔΙΖΕΙ Ο ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΣ
ΤΟΝ ΔΡΟΜΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ;
"Ἀρθρον τοῦ κ. ΑΔΑΜ. ΠΟΛΥΖΩΪΔΟΥ

Η ΜΑΥΡΗ ΒΙΒΛΟΣ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΘΟΝΤΑΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δρ. 150	— Διὰ δημοσιεύσεις ἀγγελιῶν ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » » 75	— Τὰ ἐμβάσματα ἀπευθύνονται δι' ἐπιταγῆς πρὸς τὴν διεύθυνσιν.
ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚ. (γενικῶς) λ. 1	— Διὰ πᾶσαν ἀνωμαλίαν περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.
» ΑΜΕΡΙΚΗΣ Δολλάρια 5	
Ἑξάμηνοι συνδρομαὶ Ἑσωτερικοῦ καὶ τριμήνοι Ἑσωτερικοῦ δὲν γίνονται δεκταί.	

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ **ΣΕΛΛ**

SINGLE-DOUBLE-TRIPLE-GOLDEN-GEAR

ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ SHELL MEX

ΟΠΩΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΘΟΥΝ ΟΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΕΚΑΝΟΝΙΣΕ ΤΑΣ ΤΙΜΑΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΩΝ

- SINGLE SHELL** (ΣΙΓΚΛ ΣΕΛΛ) Όρυκτέλαιον λεπτόρευστον και μακράς διαρκείας. Τὸ ἰδεώ-
δες ὀρυκτέλαιον δι' αὐτοκίνητα μικρὰς δυνάμεως και μηχαν-
νὰς ψυχωμένας δι' ὕδατος και αὐτοκίνητα.
- DOUBLE SHELL** (ΝΤΟΥΠΛ ΣΕΛΛ) Όρυκτέλαιον μετρίας ρευστότητος, χρησιμοποιούμενον εἰς
τὰ πλεῖστα αὐτοκίνητα πολυτελείας, εξασφαλίζον τὴν εὐ-
κολον ἐκκίνησιν και εἰς τὸν ψυχρότερον καιρὸν λιπαίνει ἀ-
μέσως ὅλα τὰ κινούμενα μέρη.
- TRIPLE SHELL** (ΤΡΙΠΛ ΣΕΛΛ) Όρυκτέλαιον πολύρευστον ἰδίως διὰ καιρὸν λίαν θερμόν,
κατάλληλον διὰ μεγάλης δυνάμεως αὐτοκίνητα, λεωφορεῖται
και βαρέα αὐτοκίνητα. Κατάλληλον διὰ μοτοσυκλέτας.
- GOLDEN SHELL** (ΓΚΟΛΝΤΕΝ ΣΕΛΛ) Λίαν παχύρευστον εἰδικῶς παρασκευασμένον διὰ μηχανὰς
ψυχωμένας δι' αἴρος.
- SHELL GEAR OIL** (ΣΕΛΛ ΓΚΕΑΡ ΟΪΛ) Ἐξαιρετικῆς ποιότητος ὀρυκτέλαιον διὰ τὸ κιβώτιον τῶν
ταχυτήτων και τοῦ διαφορικοῦ.
- SHELL TRANSMISSION GREASSE** (ΣΕΛΛ ΤΡΑΝΣΜΙΣΙΟΝ ΓΚΡΗΣ) Λίπος διὰ μηχανισμοὺς μεταδόσεως κινήσεων ἐκ τοῦ κινη-
τήρος (Transmission) κυλινδρικοῦς και με μπίλιες.

Τὸ ἰδεώδες ὀρυκτέλαιον, ὅπως ἀποφεύγετε τὰς ἀπανθρακώσεις. Τὰ
ὀρυκτέλαια ΣΕΛΛ διυλίζονται ὅπως ὥστε νὰ μὴ παρουσιάζουν ἀνθράκω-
σιν, ἔχουν δὲ ἀποδειχθῇ κατόπιν δοκιμῶν, ὅτι δὲν ἀφίρουν κατὰ τὴν χρη-
σιμοποίησιν ἀνθράκα.

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ BENZINHN ΚΑΙ ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΑ

ΣΕΛΛ

SHELL COMPANY (HELLAS) LTD

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

A. E. B. E. "Π. Γ. ΜΑΚΡΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ",

ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1927

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΤΟΣ Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 158

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΡ. ΜΑΜΩΣΗΣ

ΦΩΝΗ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΒΑΔΙΖΕΙ Ο ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΣ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ;

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΑΔΑΜ, ΠΟΛΥΩΓΓΙΔΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

Ἡ εἰσοδος τῆς «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ» εἰς τὸ τέταρτον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της ἔτος εἶναι γεγονός τὸ ὁποῖον δικαίως ἐσχολιάσθη κατὰ πανηγυρικὸν τρόπον μεταξὺ τοῦ ἀντι-βενιζελικοῦ κόσμου.

Ὅταν εἰς μίαν μεγάλην καὶ πλουσίαν Ἀμερικὴν μετὰ τὰ ἑκατὸν εἰκοσι ἑκατομμύρια τῶν κατοίκων της, περιοδικὰ τοῦ τύπου καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ» δυσκολεύονται νὰ ζήσουν, μολονότι ἀποτείνονται εἰς τόσον εὐρὺ ἀναγνωστικὸν κοινόν, τὸ κατόρθωμα μιᾶς Ἑλληνικῆς πολιτικῆς ἐπιθεωρήσεως ὡς ἡ παρούσα ἥτις ἠτύχησε νὰ κλείσῃ τρία ἔτη ἀγῶνος τραχυτάτου ὑπὸ τὰς δυσμενεστέρας τῶν συνθηκῶν, εἶνε τόσον μέγα ὥστε ἀνάλογα νὰ εἶναι καὶ τὰ συγχαρητήρια.

Ἡ «ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ» ἡ ὁποία κατήγαγε τὸν ἄθλον τοῦτον μετὰ μόνας τὰς ἰδίας της δυνάμεις, καὶ χωρὶς καμμίαν ἐξωτερικὴν ἐνίσχυσιν ἀποτελεῖ τὴν ζωντανὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἐνδιαφέροντος μετὰ τὸ ὁποῖον ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς τὴν ἐδέχθη καὶ τὴν ἐνεκολπώθη ὡς ἐν ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα, καλλίτερα καὶ ἀποτελεσματικώτερα δημοσιογραφικά του ὄργανα. Ἡ χαρὰ ὅλων ἡμῶν οἵτινες ὅσον καὶ ἂν εἰμεθα μακρὰν πάντοτε ὅμως εὐρισκόμεθα νοερῶς εἰς τὸ πλευρὸν συναγωνιστῶν φιλάτων, εἶνε εὐκρινὴς καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων δικαιολογημένη.

Ἐν τούτοις τὴν εὐχαρίστησιν ταύτην με-

τριάξει ἐν γεγονὸς τὸ ὁποῖον αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξηγήσω, μετὰ πολὺ θάρρος καὶ μετὰ ἀπόλυτον εὐκρίνειαν. Καὶ τὸ γεγονός τοῦτο εἶναι ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς δὲν ὑπεστήριξεν ὅπως ἐπρεπε, τὴν «ΝΕΑΝ ΕΠΟΧΗΝ», ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξασφαλίσῃ μίαν ἀνετιωτέραν ἐκδοσιν ἂν εἶχε τὴν ἀνάλογον βοήθειαν ἐντεῦθεν.

Σήμερον λοιπὸν ἐπιθυμῶ νὰ ἐξηγήσω ἀπὸ τῶν σελίδων τῆς «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ» τοὺς λόγους τοῦ ἀπὸ πάσης ἄλλης ἀπόψεως δυσφαινομένου, ὡς εἶναι ἡ μὴ ὑποστήριξις ἐνός τοιοῦτου περιοδικοῦ ἀπὸ ὁμογενεῖς πατριώτας, σχετικῶς εὐποροῦντας καὶ κατὰ πλειοψηφίαν ὁμοιδεάτας. Ἐν τῇ ἀναπτύξει τῆς ἀπόψεώς μου θὰ εἰπω ἴσως πράγματα δυσάρεστα, τὰ ὁποῖα ὅμως εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ μὴ ἀποκρύψω. Θὰ εἰπω πράγματα τὰ ὁποῖα ἴσως δὲν εἶναι τόσον ἀντιληπτὰ ἐν Ἀθήναις, ἐνῷ ἡμεῖς τὰ βλέπομεν καθαρῶτα ἐντεῦθεν. Καὶ ἐπειδὴ τὸ θέμα μετὰ τὸ ὁποῖον θ' ἀσχοληθῶ, καίτοι ἔχει ὡς ἀφορμὴν τὴν «ΝΕΑΝ ΕΠΟΧΗΝ» εἶναι ἐν τούτοις γενικώτερον καὶ ἀφορᾷ ὁλόκληρον τὸν ἀντιβενιζελικὸν ἀγῶνα, θὰ ἐπεκταθῶ κάπως περισσότερο.

Μίαν ἀκόμη προσθήκην εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ταύτην πρὶν ἢ εἰσελθῶ εἰς τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον θὰ ἐξετάσωμεν ὅλοι ἡμεῖς τοὺς ὁποίους νοερῶς ἐνῶναι μία καὶ αὐτὴ ἀντιβενιζελικὴ ἰδεολογία. Οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς ἀγα-

πούν την «NEAN ΕΠΟΧΗΝ». Ἄν ἔχουν μερικὰς παρατηρήσεις νὰ κάμουν, αὐταὶ δὲν ἀπευθύνονται εἰς τὴν σύνταξιν ἢ εἰς τὴν διευθύνσιν τοῦ περιοδικοῦ τούτου, διὰ τὸ ὅποιον κάθε ὁμοιδεάτης εἶναι υπερέφανος. Τὰ παράπονα τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἀντιβενιζελισμοῦ ἀφορῶσι τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὅποιον διευθύνεται κατὰ τὴν κρίσιμωτέραν περίοδον τῆς υπάρξεως του τὸ ὅλον ἀντιβενιζελικὸν ζήτημα, τὸ ὅποιον ἀπὸ γενικωτέρας ἀπόψεως κρινόμενον, εἶναι τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα.

— Ο —

Ἵπῃρξε μία ἐποχὴ οὐχὶ καὶ τόσο μακρὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ὁμοιδεάται τῆς Ἀμερικῆς, διετέλουν ἐν συναγεμῷ πολιτικῷ διὰ τὴν ὅλην διεξαγωγὴν τοῦ κοινοῦ μας ἀγῶνος. Ὅταν πρὸ μίας καὶ πλέον δεκαετίας συνίστατο ἐν Νέα Ὑόρκῃ ὁ «Σύνδεσμος τῶν Νομοπαγῶν», ὁ ἀντιβενιζελισμὸς ἦτο ἐκτὸς νόμου. Εἶχομεν τόσο πολλὴν συκοφαντηθῆ ἀπὸ τοὺς τυράννους τῆς Πατρίδος μας, ὥστε ἐθεωρούμεθα ἐχθροὶ τῆς Χώρας ἢ θεωρούμεν ὡς δευτέραν πατρίδα. Εἶχομεν χάσει τὰς θέσεις καὶ τὰς ἐργασίας μας καὶ εἶχομεν καταγραφῇ εἰς τοὺς μαύρους πίνακας τῶν Γερμανοφύλων καὶ τῶν Κωνσταντινικῶν. Καὶ ὁμως παρὰ πάντα ταῦτα εἶχομεν τὴν ὀργάνωσιν μας καὶ εἰργαζόμεθα διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἀπολύτρωσιν.

Δέκα ἔτη ἐπέρασαν ἔκτοτε καὶ ὁ ἀντιβενιζελικός Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς ὅστις ἔμεινε πιστὸς εἰς τὴν ἰδεολογίαν του, καὶ παρακολουθεῖ πάντοτε μετὰ τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον τὴν συνέχειαν τῆς Ἑλληνικῆς τραγωδίας, διέρχεται περίοδον ἀδρανείας ὅχι δι' ἄλλον λόγον ἀλλὰ μόνον διότι ὁ ὅλος ἀγῶν, οὕτινος ἡ διευθύνσις εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις, ἔχασε τὴν παλαιάν του ζωηρότητα. Δὲν γνωρίζω ἂν σεῖς ἐκεῖ κάτω τὸ ἀντιλαμβάνεσθε. Ἡμεῖς ἐντεῦθεν αὐτὴν ἔχομεν τὴν ἐντύπωσιν καὶ ἀφιστῶμεν τὴν προσοχήν σας, διότι φρονοῦμεν ὅτι ἔχει σημασίαν μεγίστην τὸ ὅλον ζήτημα.

Ὁ Ἑλληνισμὸς τοῦ Ἐξωτερικοῦ δύναται νὰ προσφέρῃ τὴν βοήθειάν του εἰς τὸν ἀγῶνα· δύναται νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν· δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς θυσίας· δύναται νὰ δράσῃ κατὰ πολλοὺς τρόπους. Τὸ μόνον τὸ ὅποιον δὲν δύναται νὰ κάμῃ, εἶναι νὰ λάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν ἐνὸς πολιτικοῦ ἢ πολιτειακοῦ ἀγῶνος ἐν Ἑλλάδι. Τὸ τελευταίον

τοῦτο ἀνήκει εἰς σὰς. Ἐφόσον ἀπὸ τὰς Ἀθήνας δὲν δίδεται οὐδεμία κατεύθυνσις μὴ περιμένετε τίποτε ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικόν. Οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς δὲν ἔχουν τὴν ἀξίωσιν νὰ δώσουν οὔτε ἡγέτας οὔτε κἀν πραγματικούς κυβερνήτας εἰς τὴν μακρὴν πατρίδα των. Ἄν ἐπὶ τὸ παλαιὸν Ἑλληνικὸν βασιλεῖον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εὐρεθῇ ὁ ἡγέτης τῆς αὐρίου, τότε ἂς παύσῃ κάθε ἀγῶν καὶ κάθε ἀντιβενιζελικὴ προσπάθεια, καὶ ἂς παρακληθῇ ὁ κ. Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος νὰ γίνῃ ἀπόλυτος δικτάτωρ τῆς Χώρας, ἀντὶ τῶν διαφορῶν Βενιζελικῶν ὁπαδῶν του οἵτινες σήμερον εὐρίσκονται εἰς τὰ πράγματα.

Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς δὲν εἶνε οὔτε εὐχαριστημένος οὔτε ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὴν σημερινὴν κατάστασιν. Δὲν βλέπει εἰς τὸν Ἀντιβενιζελισμὸν τὸ σφρίγος καὶ τὴν φλόγα ἐκείνην, ἥτις ἔκαμε τὸ θαῦμα τῆς 1ης Νοεμβρίου 1920. Καὶ τὸ μέγα ἔρωτημα τὸ ὅποιον τίθεται ἐνώπιον ὅλων ἡμῶν εἶναι τὸ ἑξῆς:

**«ΒΑΔΙΖΕΙ Ο ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΣ
ΤΟΝ ΔΡΟΜΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ»;**

— Ο —

Ἴδου τὸ μέγα ζήτημα. Ἴδου τὸ μέγα ἔρωτημα τὸ ὅποιον πρέπει νὰ θέσωμεν εἰς ἑαυτοὺς, προσπαθοῦντες ταύτοχρόνως νὰ τοῦ δώσωμεν καὶ μίαν εἰλικρινῆ ἀπάντησιν. Κανεὶς δὲν πρέπει νὰ παραπονεθῇ ἂν ἀντιληφθῇ ὅτι μερικαὶ παρατηρήσεις θίγουν αὐτὸν ἰσχυρότερος. Ὅτι γράφω δὲν ἀφορᾷ πρόσωπα, ἐφόσον πᾶς ἀντιβενιζελικός εἶνε δι' ἐμὲ παράγων πολῦτιμος διὰ τὸ Ἔθνος καὶ διὰ τὸν κοινὸν ἀγῶνα. Πρόκειται νὰ ἐξετάσωμεν ὡς φίλοι καὶ συναγωνισταὶ τὰ διάφορα στοιχεῖα μίας κοινῆς υποθέσεως, ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὁποίας μίαν καὶ μόνην **ΝΟΙΚΗΝ** ἀνταμοιβὴν θάποκομίσωμεν, συνιστάμενην εἰς τὴν συναίσθησιν ὅτι συνετελέσαμεν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών μας εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς Ἑλλάδος μας.

Ὁ ἀντιβενιζελικός ἀγῶν στηρίζεται εἰς μίαν μεγάλην ἠθικὴν ἀρχήν, τὴν ὁποίαν τόσο ὠραῖα καὶ τόσο πειστικὰ διατυπώνει ὁ ἀντιβενιζελικός τῆς Ἑλλάδος τύπος, ὅστις σήμερον εἶνε ἡ μόνη ζωσα, κινούμενη, καὶ δρῶσα ἀντιβενιζελικὴ δύναμις. Εἰς στιγμὰς ἀπογοητεύσεως καὶ παραπόνου, ὅταν τὰ πάντα φαίνονται χωρὶς ἐλπίδα καὶ χωρὶς ζωὴν, ἐν ἄρθρῳ ἀντιβενιζελικόν εἰς μίαν ἀπὸ τὰς

συναδέλφους μας τῶν Ἀθηναίων, μᾶς ἐμφυλῶνει καὶ μᾶς γεμίζει μ' αἰσιοδοσίαν καὶ μ' ἐνθουσιασμόν. Περιμένομεν ἔπειτα τὸν πολιτικὸν ἀντίκτυπον ὅστις δὲν ἔρχεται. Περιμένομεν ἕνα κλονισμόν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων ὅστις δὲν ἔρχεται. Περιμένομεν ἕνα συναγεμὸν λαϊκὸν τὸν ὅποιον θὰ προκαλέσουν οἱ ἡγέται του καὶ αὐτὸς δὲν ἔρχεται. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ρόλος τοῦ Τύπου εἰς τοὺς πολιτικούς ἀγῶνας εἶνε περιορισμένος μένουν τὰ πράγματα ῥεῖσιμα καὶ αὐξάνει ἡ λαϊκὴ ἀπογοήτευσιν.

— Ο —

Ἀπὸ τὸν ἀντιβενιζελικὸν ἀγῶνα σήμερον λείπει ἡ ἐνιαία κατεύθυνσις. Καὶ λείπει ἀκόμη καὶ τὸ κοινὸν καὶ ἐνιαῖον πρόγραμμα. Τὸ μόνον τὸ ὅποιον βλέπει κανεὶς εἶναι αἱ καλὰ διαθέσεις τῶν ἡγετῶν καὶ ἡ προθυμία μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ καλὸς μας Λαὸς ἀκούει κάθε ἀντιβενιζελικὸν κήρυγμα. Ἐν τῷ μεταξύ ὁμως οἱ ἡγέται δὲν ἐνοῦνται εἰς μίαν συμπαγῆ ὁργάνωσιν, οὔτε καταστρώνουν ἐν κοινὸν πρόγραμμα δράσεως.

Τοιοῦτοτρόπως βλέπει κανεὶς εἰς τὰς συζητήσεις τὰ περιεργότερα τῶν πραγμάτων. Ἡγέτας χωρὶς κόμμα καὶ ἀνεξαρτήτους πολιτευτὰς ἀνεὺ ἡγετῶν. Βλέπει ἀντιβενιζελικούς οἵτινες ὅσον καὶ ἂν εἶναι ἡνῳμένοι εἰς τὰς βάσεις, διαφωνοῦν εἰς τὰς λεπτομερείας τοῦ ἀγῶνος, χωρὶς νὰ ἐνθυμοῦνται ὅτι ἐκ τῶν λεπτομερειῶν ἀποτελεῖται τὸ σύνολον, ὡς ἔλεγε πάντοτε ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος.

Λοιπὸν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θέλω νὰ εἰπῶ, εἶνε ὅτι ἂν ποτὲ ὁ Ἀντιβενιζελισμὸς ἐπικρατήσῃ, τὴν νίκην του θὰ τὴν ἐπιτύχῃ μόνον μετὰ συστηματικὴν προσπάθειαν καὶ μετὰ ἐργασίαν στηριζομένην ἐπὶ θετικοῦ προγράμματος καὶ ὅχι διότι κατὰ θεωρίαν καὶ κατ' ἀρχὴν θὰ εὐρίσκειται ἐν τῷ δικαίῳ. Δυστυχῶς ἔμειν ἀκόμη εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποία τὸ δίκαιον ἐπιβάλλεται οὐχὶ διότι εἶνε δίκαιον ἀλλὰ διότι ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἐπιβληθῇ ὡς τοιοῦτον εἰς τοὺς πολέμιους του.

Ἐπάρχει σήμερον τοιαύτη προετοιμασία εἰς τὸ Ἀντιβενιζελικὸν στρατόπεδον; Ὑπάρχει ἐνότης; Ὑπάρχει πρόγραμμα; Ὑπάρχει ὁργάνωσις γνωρίζουσα τί θέλει καὶ πῶς θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ προγράμματός της, ἢ εἶνε καὶ πάλιν ἀπάραικτος ὁ Ἀντιβενιζελισμὸς ὡς ἦτο καὶ κατὰ

τὴν ἐπαύριον τῆς νίκης τοῦ 1920;

Μὲ κίνδυνον νὰ δυσαρεστήσω φίλους συναγωνιστὰς καὶ μετὰ κίνδυνον νὰ δυσαρεστήσω καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἀγαπητὴν «NEAN ΕΠΟΧΗΝ» θὰ εἰπῶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς σκέπτεται.

— Ο —

Πολλοὶ συναγωνισταὶ ὁμιλοῦντες περὶ τῆς μειονεκτικῆς θέσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀπὸ πενταετίας εὐρίσκεται ὁ ἀντιβενιζελισμὸς, δὲν διατάζουν νάνατρέξουν εἰς τὴν ἐπαύριον τῆς νίκης τοῦ 1920, διὰ νὰ εἰπουν ὅτι ὁ κακὸς τρόπος μετὰ τὸν ὅποιον οἱ νικηταὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης διεχειρίσθησαν τὸ ὅλον Ἑλληνικὸν ζήτημα τόσον τὸ ἐσωτερικόν ὅσον καὶ τὸ Ἐξωτερικόν ἦτο ἡ ἀρχὴ τῶν μετέπειτα ἀπογοητεύσεων.

Τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο δὲν ἔχει θέσιν εἰς τὸ ἀντιβενιζελικὸν στρατόπεδον. Εἶναι ἐπιχείρημα τῶν ἀντιπάλων οἵτινες ἐξ αὐτοῦ ἐστηρίχθησαν διὰ νὰ διαποδίσουν ὅσα ἀπὸ τοῦ 1921 μέχρι σήμερον διέπραξαν. Εἶνε τὸ ἐπιχείρημα τὸ ὅποιον ἂν ἦτο ἀληθές καὶ βάσιμον θὰ ἐδικαιολόγει πληρέστατα τὴν λιποταξίαν τοῦ Κονδύλη καὶ τῶν προὐ αὐτὸν Ἀμυντικῶν καὶ τὴν φυγὴν τοῦ Πλαστήρα καὶ τὴν Ἐπανάστασιν καὶ τὴν ἐξαπλὴν τραγωδίαν τοῦ Γουδῆ καὶ τὴν Μεταπολίτευσιν καὶ ὅλα τὰ κατόπιν.

Οἱ ἀντίπαλοι ἡμῶν οἱ ὅποιοι ἔθεσαν εἰς κυκλοφορίαν τὰς μεγαλειτέρας κατηγορίας κατὰ τῶν νικητῶν τῆς 1ης Νοεμβρίου 1920 δὲν ποτε νὰ ἐνθουσιάζουν ὁπαδοὺς εἰς τὸ τίμιον ἀντιβενιζελικὸν στρατόπεδον. Τὰ πράγματα εἶνε σήμερον τόσο καθαρά ὥστε νὰ γνωρίζωμεν πολὺ καλὰ ὅτι ἂν τὸ καθεστὼς τοῦ 1920, τὸ λαοπρόβλητον, κοινοβουλευτικόν καὶ νόμιμον δὲν ἀπέδωκε τοὺς καρπούς, τοὺς ὁποίους τὸ Ἔθνος προσεδόκα παρ' αὐτοῦ, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἐν μέγα ἐλπίσιν τὸ ἑθνικὸν κόμμα τεθὲν πρὸς τοῦ διλήμματος νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον ἢ τὸν Μουσταφᾶ Κεμάλ, ἐπροτίμησεν ἀπὸ τὸν Μουσταφᾶ Κεμάλ, ἐπροτίμησεν ἀπὸ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον. Αὐτὸ καλύπτει καὶ ἀδυστάκτως τὸν δεύτερον. Αὐτὸ εἶνε ἡ ἀλήθεια τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν νὰ λέγωμεν χωρὶς νὰ ξεροκοκκινίζωμεν. Σεῖς ἐκεῖ κάτω γνωρίζετε πολλὰς λεπτομερείας σχετικὰς μετὰ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὅποιον οἱ ἀντίπαλοί μας ἐπολιτεύθησαν ὅταν ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς ἐμάχετο εἰς τὸν Σαγγάριον. Καὶ γνωρίζετε ἀκόμη ὅτι ἂν τὸ Ἑλληνικόν

Πιστεύουν εις μίαν πολιτικήν δανείων καί χρεών επί τη προσδοκία μελλοντικών ωφελημάτων ανεξαρτήτως της οικονομικής καί πολιτικής υποδουλώσεως της Πατρίδος των.

Διά τους αντιβενιζελικούς ή 'Ελλάς αποτελεί τὸ ὅλον τῶν σκέψεων καί τῶν υπολογισμῶν καί τῶν προγραμμάτων των.

— Ο —

Διὰ τοὺς βενιζελικούς ή 'Ελλάς εἶνε μέρος μόνον μιᾶς μεγάλης Πανευρωπαϊκῆς καί Παγκοσμίου οἰκογενείας ἥτις δύναται νὰ προαχθῇ μόνον διὰ τῶν θυσιῶν, τῶν υποχωρήσεων καί τῶν συμβιβασμῶν ὧν τῶν μελῶν της.

Ἡ πολιτικὴ τῶν πρώτων εἶνε ἡ πατροπαράδοτος Ἑλληνικὴ πολιτικὴ χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνισμὸς ἐξῆσε μέχρι σήμερον. Ἡ πολιτικὴ τῶν δευτέρων εἶνε νέα καί στηρίζεται εἰς τὴν σκοπιμότητα καί εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν σημερινῶν περιστάσεων.

Ἰδοὺ λοιπὸν ἐπὶ ποίων βάσεων διεξάγεται ὁ ἀγών. Καί ἰδοὺ μετὰ ποίων προγραμμάτων θὰ κληθῇ νὰ ἐκλέξῃ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ὅστις ὀφείλει νὰ εἶνε ὁ τελικὸς ρυθμιστὴς τῶν τυχῶν τῆς πατρίδος του.

Οὕτω τιθεμένων τοῦ ζητήματος ἂς ἀφίσμεν τὸν Βενιζελισμὸν νὰ συνεχίσῃ τὸν δρόμον του καί νὰ εὕρῃ τοὺς ἀρχηγούς του καί τὰ πολιτικά του προγράμματα. Δὲν ἔχομεν καμμίαν ἀνάγκην νὰ τὸν βοηθήσωμεν οὔτε ἐκεῖνος ἔχει τὴν ἀνάγκην μας. Παρατηροῦμεν μόνον ὅτι καί ἐκεῖ δὲν ὑπάρχει ἰσχυρὰ πολιτικὴ ἡγεσία διότι ὁ μὲν Βενιζέλος θέλων καί μὴ εἶνε ἀπόμαχος, ἐνῶ μετὰ τῶν καλλίτερον κατανοησάντων τὸ πρόβλημα καί τὰς βλέψεις του, δὲν εἶνε οἱ τίτλω καί τύποις διδασκάλου, ἀλλὰ αὐτὸς ὁ μόνος ἐσάτων ὁμοϊδεάτης ἡμᾶς ἡγέτης τῶν Ἐλευθεροφρόνων.

— Ο —

Ὁ ἀντιβενιζελισμὸς σήμερον δὲν ἔχει οὔτε ἐνστάσαν διείθυνσιν οὔτε ἐνστάσαν προνομίαν. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β' δὲν εἶνε ἀρχηγός του, οὔτε πρέπει νὰ εἶνε. Ἐκ τῶν ἀρχηγῶν του, οὔτε ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν βιούντων ὁμοφρόνων δὲν θεωρεῖ κανένα ὡς δυνατόν ἐπιτυχῶς νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἡγεσίαν τῶν ἀντιβενιζελικῶν δυνάμεων. Ἄν εἰς τὴν σημερινὴν Ἑλλάδα τῶν ἐπὶ ἑκατομμυρίων κατοίκων, τὰ δύο τρίτα τῶν ὁποίων εἶνε ἀντιβενιζελικοὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εὕρεθῃ

εἰς ἡγέτης τοῦ Ἀντιβενιζελισμοῦ τότε εἶνε πολὺ καλλίτερον νὰ τερματίσωμεν τὸν ἀγῶνα ἀπὸ τῶρα καί νὰ ὁμολογήσωμεν τὴν πλήρη πτώχευσίν μας. Ὁ ἀντιβενιζελικὸς ἡγέτης ὀφείλει νὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα καί νὰ ἔχῃ ζήσιν ἐκεῖ καί νὰ ἔχῃ μετὰσχῇ ὧν της τῶν περιπετειῶν, καί νὰ τὴν γνωρίζῃ σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν, καί νὰ γνωρίζῃ καί τὴν ἐλαχίστην λεπτομέρειαν τῆς ζωῆς, τῶν βλέψεων, τῶν πόθων καί τῶν συμφερόντων της, ὅπως ἐπίσης νὰ γνωρίζῃ κάθε κεφάλαιον τῆς ἐράσεως τῶν ἀντιπάλων του. Ἡ μέθοδος τῆς μετακλήσεως ὁργανωτῶν ἔξωθεν πρὸς ἀνασύνταξιν τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶνε καλὴ.

Σήμερον ὁ μακρόθεν παρακολουθῶν τὸν Ἑλληνικὸν τύπον, ὅστις ἀποτελεῖ τὸ καλλίτερον καί πιστότερον κάτοπτρον τῆς ζωῆς τῆς Χώρας, βλέπει πολλὰ περίεργα πράγματα. Ἐχομεν τὸν ἀδιάλλακτον ἀντιβενιζελικὸν τύπον, στηρίζοντα ὅλην τὴν ἐπιχειρηματολογίαν του εἰς τὸ παρελθόν, καί ἐλέγγοντα πειστικώτατα καί ὀρυκτικώτατα τὸν Βενιζελισμὸν καί ὅλα τὰ ἐργά του. Ἐχομεν τὰς ἐφημερίδας αἰτίνες περιορίζουν τὸ πλεῖστον τοῦ ἀγῶνος τῶν εἰς τὴν διακρίσιν τῆς ἀνάγκης ἀποκαταστάσεως τῆς Βασιλείας ὅτε τὰ πάντα θὰ λυθῶν εὐνοϊκῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἐχομεν ἄλλας συναδέλφους αἰτίνες στηρίζουν ὅλην τὴν ἐπιχειρηματολογίαν των εἰς τὸ οικονομικὸν ζήτημα. Ἐχομεν ἄλλας αἰτίνες ὑποστηρίζουν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνατροπῆς τῆς στρατοκρατίας καὶ τοῦ Βενιζελισμοῦ ἀλλὰ δὲν θίγουν τὸ Ἀνταρτικὸν ζήτημα. Ἐχομεν τέλος τοὺς ὑποστηρίζοντας τὸν Ἑλληνικὸν Φασισμόν, καί παροτρύνοντας τὸ γεγονός ὅτι οὐσιαστικῶς τὸ αἴτημα τοῦτο εἶνε τὸ νῦν ἐφαρμοζόμενον ἐν Ἑλλάδι τὸ τοῦ Βενιζελισμοῦ, τοῦ ἀντιπάλου μεταξὺ τῶν στρατοκρατῶν τοὺς προτάτας του, τοῦ ἐπιβάλλοντος ὀλιγαρχικοῦ τοῦ τοῦ μίαν Δημοκρατίαν τὴν ὁποίαν οἱδεὶς θέλει ἐκεῖ κάτω πλὴν τῶν ὁπαδῶν τοῦ κ. Παπαναστασίου καί τῶν συντρόφων τοῦ «Ριζοσπάστου» καί ἐκκηδενίζοντος πᾶσαν προαντικαταστάσιν τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας.

Τὸ ἀντιβενιζελικὸν πρόγραμμα πρέπει νὰ περιλάβῃ τὰ καλλίτερα μέρη ὧν αὐτῶν τῶν προγραμμάτων καί νὰ τὰ συγχωνεύῃ εἰς μίαν καί μόνην ὁργάνωσιν.

Τὰ ζητήματα ἅτινα ἀπασχολοῦν σήμερον τὴν Ἑλλάδα δὲν εἶνε ὀλίγα. Οὔτε ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς κατὰ μεγάλην πλειονότητα ἐνδιαφέρεται ἀπλῶς καί μόνον νὰ ἴδῃ τοὺς ἀντιβενιζελικούς ἐρχομένους εἰς τὴν ἀρχὴν καί ἐπαναφέροντας τὸ Πολίτευμα εἰς τὴν κανονικὴν τροχίαν του.

Ὁ ἀντιβενιζελισμὸς ἐρχόμενος εἰς τὰ πράγματα, ὅπως θὰ ἔλθῃ μίαν ἡμέραν, πρέπει νὰ εἶνε μελετημένος καί ἐτοιμος νὰ λύσῃ πολλὰ ζητήματα. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δὲν θέλει ἀπλῶς ἀλλαγὴν προσώπων, ἀλλ' ἀλλαγὴν μεθόδων καί συστημάτων πρὸς πραγματικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς πατρίδος του.

Τὸ πρόγραμμα τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ πρέπει νὰ ἐκτεθῇ φανερά εἰς ὅλας τὰς γραμμάς του, πλὴν ἐκείνων αἰτίνες συνδέονται πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις τῆς Ἑλλάδος, αἰτίνες δὲν κανονίζονται μόνον ἐξ Ἀθηνῶν.

Τὸ οικονομικὸν ζήτημα ζητεῖ μίαν λύσιν, εἴτε διὰ τῆς μεθόδου τῶν δανείων εἴτε διὰ τῆς μεθόδου τῶν οικονομικῶν καί τῆς ἐπὶ τὸ οικονομικώτερον διαρρυθμίσεως τῆς ὅλης κυβερνητικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους. Τὸ προσφυγικὸν ζήτημα χρειάζεται καλλίτεραν ρύθμισιν. Θὰ μείνῃ ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως ὡς Κράτος ἐν Κράτει ἢ θὰ ἀνακτήσῃ καί εἰς τὸ ζήτημα ἐκεῖνο ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς τὰ κυριαρχικά του δικαιώματα; Θὰ ἔχῃ ἡ Ἑλλάς πολυδάπανον Στρατόν καί Ναυτικόν ἢ θὰ σκεφθῇ διαφορετικὰ; Θὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία νὰ κυβερνᾶται σύμφωνα μετὰ τὸ καθεστῶς τὸ ὁποῖον ἐπέβαλον εἰς αὐτὴν οἱ κ. κ. Πλαστήρας καί Σιώτης κατὰ τὴν ἐπαύριον τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς; Θὰ εἶνε διηρημένη Ἐκκλησιαστικῶς ἡ Ἑλλάς εἰς δύο ὁργανώσεις τὴν μίαν διευθυνομένην ἐξ Ἀθηνῶν καί τὴν ἄλλην ἐκ Φαναρίου; Θὰ μείνῃ τὸ Ἡμερολογιακὸν ἐκκρεμὲς πρὸς σκανδαλισμὸν τῶν πιστῶν καί ὑπονόμευσιν τοῦ Θεοσκευτικῆς αἰσθήματος; Θὰ μείνουν ἀνεξέλεγκτα τὰ πεπραγμένα τοῦ ἐπαναστατικοῦ καθεστώτος; Θὰ δικασθοῦν οἱ δοσίλογοι τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς καί οἱ καταχραστὰί τοῦ Δημοσίου χρήματος; Θὰ μείνῃ ἡ Διπλωματικὴ καί Προξενικὴ Ὑπηρεσία τῆς Χώρας ὡς ἔχει; Θὰ συνεργασθῇ ἡ Ἑλλάς εἰς ἐν Βαλκανικὸν Λοκάρνο, ἢ θὰ προτιμήσῃ τὴν ὁδὸν τῶν συμμαχιῶν, ἀφοῦ ἐξετάσῃ ποι-

ον εἶνε τὸ συμφέρον της;

Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα ἀπαιτοῦν μίαν ἀπάντησιν τὴν ὁποίαν ὁ ἀντιβενιζελισμὸς ὀφείλει νὰ δώσῃ ἂν θέλῃ σοβαρῶς νὰ διεκδικήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κυβερνήσῃ τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ ἀντιβενιζελικὸς τύπος, ὡς ἔγραψα πάντοτε, διεξάγει μετὰ πολὺ θάρρος καί μετὰ πολλὴν δεξιότητα τὸν ἀγῶνα ὅπως τὸν ἀντιλαμβάνεται. Οἱ πολιτικοὶ εἶνε ἐκεῖνοι οἵτινες πλὴν ὀλίγων ἐσαιρέσεων περιμένουν τὰ πάντα ἀπὸ τὴν τύχην. Ταῦτα λέγων δὲν ἐνοῶ μόνους τοὺς ἡγέτας, ἀλλὰ τοὺς πλείους ἐκ τῶν ἀντιβενιζελικῶν βουλευτῶν, οἵτινες κατὰ τὸ διάστημα τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς δὲν εἶδεν ὁμηγερέως ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουν ἰδρῶσι πολιτικούς συλλόγους εἰς τὰς ἐπαρχίας των, ὅπως θὰ ἔπρεπε νὰ περιέρχωνται ὅλα τὰ σημεῖα τῶν ἐκλογικῶν των περιφερειῶν κηρυττοντες τὸ πολιτικὸν των προγράμμα καί φανατίζοντες καί ἐνθουσιάζοντες τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ὅστις θὰ κληθῇ μίαν ἡμέραν νὰ κρίνῃ καί νὰ δικάσῃ τοὺς ὑπευθύνους τῆς σημερινῆς καταστάσεως.

Με αλλοὺς λόγους, ὁ ἀντιβενιζελικὸς ἀγὼν συνεπαγεται ἐργασίαν μεγάλην καί συστηματικὴν καί ἀδιακοπὴν μέχρι τῆς νίκης καί περὶ αὐτῆς ἀκομῇ. Ἀγὼν ὅμως ὅστις κατακεραυνώνει τοὺς νεοημερολογίτας καί πανηγυρίζει τὰς μεγάλας ἐπετείας καί τὰς ἄλλας εορτάς μετὰ τὸ ἡμερολογίον τὸ ὁποῖον καταδικάζει, ἀγὼν ὁ ὁποῖος ἐλέγχει τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσόστομου Ἀθηνῶν ὡς ἀντικανονικὴν καί ταυτοχρόνως ἀναγνωρίζει εἰς τὸν ἐν λόγῳ ἱεράρχην ὅλους τοὺς τίτλους του, ἀγὼν ὅστις καταδικάζει ὡς νόθον καί ὀλιγαρχικὸν τὸ σημερινὸν «Πολίτευμα» τῆς Ἑλλάδος καί ταυτοχρόνως τὸ ὑποστηρίζει καί ζητεῖ τὴν πιστοτέραν ἐφαρμογὴν του, δὲν εἶνε ἀγὼν ὅστις νὰ ἐνθουσιάζῃ τὸ Ἔθνος καί νὰ φέρῃ ἀποτελέσματα.

Ὁ ἀντιβενιζελισμὸς πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καί νὰ εἴπῃ χωρὶς φόβον καί χωρὶς δισταγμὸν τί θέλει τί ἐπιδιώκει καί τί ὑπόσχεται. Αὐτὸ ἐπιβάλλει τὸ παρελθόν τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ αὐτὸ ὑπαγορεύουν αἱ παραδόσεις του. Αὐτὸ τέλος ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ ΠΑΞΤΟΝ ΧΙΜΠΕΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α' ΚΑΙ Ο ΛΑΟΣ ΤΟΥ

(Είλικρινής και αντικειμενική εξιστόρησις τῶν ἀπὸ τοῦ 1914—1917 γεγνότων καὶ ὑπέροχος ψυχογραφία τοῦ ἀειμνήστου Μάρτυρος Βασιλέως).

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Οἱ σύμμαχοι ἔχουν δωδεκάδας ἀνταποκριτῶν ἐν Ἑλλάδι οἱ ὁποῖοι πλημμυροῦν τὸν ἀνταντικὸν ἀκόμη δὲ καὶ τὸν ἀμερικανικὸν Τύπον μὲ τὰς ἀπόψεις των ἐπὶ τῶν συμβαινόντων εἰς τὴν Ἑγγὺς Ἀνατολήν. Νομίζω ὅτι ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἔχει δικαίωμα νὰ ἐκθέσῃ τὰς ἰδικὰς του καὶ θὰ προσπαθῶ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ. Ἄν τὸ τηλεγράφημά μου κατακρατηθῇ, θὰ τὸ λάβουν ἐν Ἀμερικῇ ἀργότερον ταχυδρομικῶς. Δὲν δύνασθε νὰ ποκρύπτετε τὴν ἀλήθειαν τὸ καλλίτερον εἶναι νὰ ἐπιτρέψετε νὰ διαβιβάσῃ.

Ὁ Σέρ Φράνσις Ἐλλιοτ ἐφάνη συμφωνῶν μαζί μου καὶ ἐτηλεγράφησεν εἰς τὴν κυβερνήσιν του ὅτι κατὰ τὴν ἀντίληψίν του ἔπρεπε νὰ ἐπιτραπῇ ἡ διαβίβασις. Οἱ Ἀγγλοὶ λογοκρίται εἶχον ἐν τούτοις ἄλλοιαν γνώμην καὶ τὸ τηλεγράφημα κατεκρατήθη καὶ πάλιν εἰς τὰ Λονδίνον. Ἐν τέλει εἶπον πρὸς τὸν κ. Γκυγιμέν ὅτι ἐφόσον δὲν ἐπετρέπετο ἡ διαβίβασις τοῦ τηλεγραφήματός μου θὰ ἐτηλεγράφων εἰς τὸ Βερολίνον ὡς πῶς διαβιβάσῃ διὰ τοῦ αὐτομάτου.

Ἐν ἀνάγκῃ θὰ τὸ μετέφερον ὁ ἴδιος προσωπικῶς εἰς Νέαν Ὑόρκην διὰ νὰ ποφύγῃ ὅλους τοὺς λογοκριτάς.

Μετὰ ἐξαήμερον κατακράτησιν τοῦ τηλεγραφήματος, ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας κ. Μπριὰν ἀπεφάσισεν ἐν τέλει ὅτι πολιτικῶς θὰ ἦτο νὰ ἐπετρέπετο ἡ διαβίβασις. Ἐπρόβαλεν ὅμως τὸν ὅρον τῆς ταῦτοχρόνου δημοσιεύσεως ἡμερησίου ἀπαντήσεως τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως.

Ἐδέχθη τὸν ὅρον. Ἡ ἀπάντησις καθηρτίσθη. Μετὰ μίαν ἐβδομάδα ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος μοι ἔκαμε τὰς ἀνακοινώσεις, τὸ τηλεγράφημά μου ἐδημοσιεύθη. Εἰς τὴν παράπλευρον στήλην ἐδημοσιεύετο ἡ ἀπάντησις τῶν Συμμάχων. Ἡ ἀπάντησις κατ' οὐσίαν ἐδήλου ὅτι οἱ σύμμαχοι μετέβησαν εἰς Θεσσαλονίκην ὅπως

βοηθήσουν τὴν Σερβίαν πῇ προσκλήσει τῆς Ἑλλάδος.

Ὡς πρὸς τὴν κατάληψιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους διὰ τὴν ὁποίαν ἀνέφερεν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος εἰς τὰς δηλώσεις του, ἡ ἀπάντησις ἐδήλου: «Δὲν πρόκειται περὶ καταλήψεως ἀλλὰ περὶ προσωρινῆς καταλήψεως μερικῶν θέσεων.» Ἀξίον παρατηρήσεως εἶναι ὅτι «ἡ προσωρινὴ χρησιμοποίησις» διήρκει ἀπὸ δύο καὶ ἡμισυ ἔτη καὶ ἀντὶ νὰ περιορίζεται ἐξηπλοῦτο συνεχῶς.

Ἐν τῷ μεταξύ συνεχίζοντο αἱ αὐθαρεσίαι τῶν Συμμάχων. Πρὸ τοῦ λιμένος τοῦ Βόλου ἐτοποθετήθη φράγμα, εἰς τρόπον ὥστε ἐχρειάζετο ἡ ἄδεια τῶν συμμαχικῶν ναυτικῶν ἀρχῶν διὰ νὰ εἰσέρχωνται τὰ ἑλληνικὰ πλοία εἰς τὸν λιμένα αὐτόν. Τὴν 28 Ἰανουαρίου κατελαμβάνετο διὰ τῆς βίας τὸ φρούριον τοῦ Καραμπουρνοῦ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Σαρραΐγ. Ἡ ἑλληνικὴ φρουρὰ ἀφωπλίσθη καὶ μετεφέρθη ὑπὸ συνοδείαν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Τὴν ἐπομένην συνελαμβάνετο ὁ ἐν Χανίοις γερμανὸς πρόξενος, ὁμοῦ μετὰ πολλῶν ἑλλήνων καὶ ἐξετοπίζοντο ὑπὸ τῶν συμμάχων. Τὴν 17 Φεβρουαρίου ἐξετοπίζοντο οἱ ἐν Χίῳ πρόξενοι τῶν κεντρικῶν δυνάμεων, συνελαμβάνοντο δ' ἐπίσης πλείστοι Ἕλληνες. Κατὰ πόσον ὅμως οἱ Ἕλληνες ἐξυπηρετοῦν τὰ γερμανικὰ σχέδια, διὰ νὰ δικαιολογῶνται ἔστω καὶ τυπικῶς παρόμοιοι αὐθαρεσίαι ἐπιδεικνύουν αἱ κατωτέρω δηλώσεις τοῦ βαρὸν Σέγκ πρὸς ἐμὲ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπελάσεώς του ἐξ Ἑλλάδος:

«Εὐχαριστῶ, εἶπε τοὺς Συμμάχους, διὰ τὴν ἀρωγὴν τὴν ὁποίαν μοι παρέσχον· τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀρωγῆς αὐτῆς ὑπερέβαλον καὶ τὰς μεγαλυτέρας μου προσδοκίας. Ἐὰν ἐξεπλήττεσθε ἂν ἐβλέπατε τὸν προϋπολογισμόν μου. Ὁλος ὁ κόσμος θὰ καταπλαγῇ τὴ μέγα συνετελέσθη διὰ τέσων ὀλίγων χρη-

μάτων. Ἄν οἱ Σύμμαχοι ἐξακολουθήσουν νὰ διαπράττουν τόσον μεγάλας ἀνοησίας, ὡς τὰς κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας διαπραχθείσας, ἡ ὅλης καρδίας ἐγκαταλείπω τὸ ἔργόν μου εἰς χεῖράς των».

Τοιοιούτῳ τῷ ἐν ἐπεισόδιον ἠκολούθει τὰ ἄλλον. Οἱ συλλαμβανόμενοι Ἕλληνες πολῖται, οὔτε ὑπεράσπισιν ἠδύναντο νὰ πρβάλουν, οὔτε καὶ ἠκούοντο. Ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις ἦτον ἀνίσχυρος νὰ τοὺς προστατεύσῃ. Ἦρκει μία ἀσπὴρτικὸς καταγγελία πρὸς τὴν ἀγγλογαλλικὴν μυστικὴν ἀστυνομίαν ὑφ' ἐνὸς ὁργάνου τῆς ἡ ἐνὸς ἐχθρικοῦ προσώπου διὰ νὰ συλληφθοῦν πολῖται καὶ νὰ καταδικασθοῦν εἰς ἐξορίαν ἐκτὸς τῆς πατρίδος των, χωρὶς κἂν νὰ δικασθῶν.

Ἄλλ' ἡ Ἀντάντ τίποτε δὲν ἐλάμβανε ὑπ' ὄψει τῆς.

Κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1916 ἡ Ἑλλάς ἐπεχείρησε καὶ πάλιν νὰ καταλήξῃ εἰς συμφωνίαν μὲ τοὺς Συμμάχους διὰ νὰ ἐξεέλθῃ τῆς οὐδετερότητος. Τὴν προπαρασκευὴν τοῦ ἐδάφους ἀνέλαβεν ὁ πρίγκηψ Νικόλαος διὰ μακρᾶς ἐπιστολῆς τὴν ὁποίαν ὁ πρίγκηψ Νικόλαος διὰ μακρᾶς ἐπιστολῆς τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἐμπάρ τοῦ «Χρόνου» τῶν Παρισίων.

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΠΙΤΙΘΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΟΥ

Τὴν 7ην Φεβρουαρίου, ἔγραψα πρὸς τὸν στρατηγὸν Σαρραΐγ προτρέπων αὐτὸν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον καὶ νὰ προσπαθῇ διὰ μιᾶς προσωπικῆς συνομιλίας νὰ διαλύσῃ τὰς προστριβὰς, αἱ ὁποῖαι τόσον ταχέως ἐδημιουργήθησαν. Μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Σαρραΐγ εἶχον μακροτάτην συνομιλίαν τὴν παραμονὴν τῆς ἀναχωρήσεώς μας ἐκ Θεσσαλονίκης, περὶ τὰ τέλη Δεκεμβρίου. Ἡ κατάσταση τῶν στρατευμάτων του δὲν ἦτο λαμπρά, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐπαρκὴς ὁ ἀριθμὸς των. Κατὰ συνέπειαν μόνον εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν ἀπέβλεπε διὰ τὴν νενίσχυσιν τοῦ ἰδικοῦ του.

«Τὸ ἔργον ἐν τούτοις αὐτὸ, εἶπεν εἰς τόνον τεθλιμμένον, εἶναι ἐμπειστευμένον εἰς χεῖρας τῶν διπλωματῶν. Δύνασθε ὅμως νὰ εἴπητε πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον ἕνα πρᾶγμα ἐκ μέρους μου. Εἶμαι ριζοσπαστικὸς προκειμένου περὶ πολιτικῆς, εἶναι ἀληθές, γνωρίζω δὲ ὅτι αἱ σοσιαλιστικαὶ μου

πεποιθήσεις ἐγένοντο ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως ἐναντίον μου εἰς εἰσηγήσεις πρὸς τὸν Βασιλέα. Δύνασθε ὅμως νὰ τοῦ εἴπητε ὅτι εἶμαι πρῶτον καὶ προπαντὸς στρατιώτης τῆς Γαλλίας. ΕἶΝΕ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Εἰς ἡγετῆς ΣΤΡΑΤΟΥ, ΝΙΚΗΤΗΣ ΔΥΟ ΠΟΛΕΜΩΝ. ΕἶΠΕΤΕ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΟΤΙ ΟΠΟΤΕ ΔΗΠΟΤΕ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕΙ ΝΑ ΣΥΝΤΑΧΘΗ ΜΕΘ' ΗΜΩΝ. Ο ΜΩΡΙΣ ΣΑΡΡΑΪΓ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ, ΘΑ ἦΤΟ ΕΥΤΥΧΗΣ ΝΑ ΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΥΠΟ ΤΑΣ ΔΙΑΤΑΓΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ Ι', ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ».

— Ο —

Τὴν ἀπάντησιν τοῦ στρατηγοῦ Σαρραΐγ ἀνεκοίνωσα εἰς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον. Ἀπετέλεσμα ὑπῆρξε ἡ ἐπίσκεψις τοῦ στρατηγοῦ Σαρραΐγ τὴν 21ην Φεβρουαρίου εἰς Ἀθήνας. Καὶ ὁ λαὸς καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθησαν τὸν γάλλον στρατηγὸν μὲ ἐνδείξεις συμπάθειας. Οἱ δύο στρατιωτικοὶ κατενόησαν ἀλλήλους. Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐπανελάβε πρὸς τὸν στρατηγὸν Σαρραΐγ τὴν προσωπικὴν διαβεβαίωσιν τὴν ὁποίαν παρέσχε καὶ εἰς τὸν λόρδον Κίνενερ, τὸν Ντεν Κασέν καὶ τὸν στρατηγὸν Καστελνὰ. Ὁ Σαρραΐγ ἐξήγησε πρὸς τὸν Βασιλέα τὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας ἀντιμετώπιζε καὶ αἱ ὁποῖαι τοῦ ἐπέβαλον τραγέα νὰ μέτῃ.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Σαρραΐγ ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἤρχισε παρασκευάζων τὸ ἔδαφος τῆς εἰσόδου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον, καθ' ὃν χρόνον ὁ Βενιζέλος συνέχισε τὰς ραδιοφωνίας καὶ τὰς ομιλίαις τῶν ἐκμεταλλευόμενων τὰ πάντα.

«Εἰς τοὺς δυσχερεσιζόμενους οἱ ὁποῖοι ἐσπεύσαν νὰ προσκολληθῶν εἰς τὸν Βενιζέλον, πρέπει νὰ προστεθῇ ἡ μάζα τῶν προσφύγων τῆς Θράκης καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Τὸ πρόγραμμα τοῦ Βενιζέλου περὶ μεγαλυτέρας Ἑλλάδος φωνικὰ ἀπῆχει συμπληρῶς εἰς τὰς ἰνυχὰς των, ἐφόσον μάλιστα δι' αὐτοῦ ἐδίδετο ἡ ἐξαιρετικὴ ὑπόσχεσις ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος των. Ἐν τῶν προσφύγων αὐτῶν ὑπῆρχον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀρκεταὶ χιλιάδες κατεσπαρμέναι καθ' ὅλην τὴν χώραν, ὡς καὶ τὸ πλεῖστον ἀνευ πόρων ζωῆς. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἐζήτησαν καὶ ἐπέτυχον καταπληρωμένας θέσεις εἰς τὴν βενιζελικὴν ἀρχαίῳσιν. Καὶ ἀργότερον ἦσαν ὁ

κτιζής απογραφής δεικνυούσης τὸν πληθυσμὸν τὴν θρησκείαν τὴν ἐκπαίδευσιν τὴν υγείαν τῶν κατοίκων αἱ στρατιωτικαὶ οικονομικαὶ καὶ δημοσιονομικαὶ ὑπηρεσίαι θὰ ἐχώλαινον. Ἀλλὰ γνωρίζων τοὺς Τούρκους τοῦ δὲν ἀνέθεσεν εἰς οὐδένα τούτων τὸ γιγάντειον τοῦτο ἔργον, ἀλλὰ προσέκαλεσε τὸν Βέλγον Ζακάρ ὅστις τρεῖς ἡδὴ διηύθυνε τὴν ἀπογραφὴν ἐν Βελγίῳ καὶ θεωρεῖται τέλειος εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Αἱ δυσχέρειαι τὸ μὲν ἔνεκα τῆς ἀπαίδευσιας τῶν κατοίκων, εἶναι μέγισται. Διὰ τοῦτο ἤρχισε διδασκαλίαν οὐχὶ τῶν πολιτῶν ἀλλὰ τῶν ἀπογραφέων ἀπὸ πολλῶν μνησίων ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἀπογραφέων ἀνέρχεται εἰς 50000 διότι ἡ ἀπογραφή πρόκειται νὰ ἀρχίσῃ σήμερον τὴν πρωίαν καὶ νὰ λήξῃ περὶ τὴν 4ην μετὰ μεσημβρίαν. Τὸ πρῶτον ἴσως κατορθωθῇ, διότι πρὸ τῆς ἐνάρεξως τὴν 8ην ὥραν, θὰ γείνη γενικὴ νταουλοκρουσία ἀνὰ πάσας τὰς συνοικίας τῶν πόλεων. Ἄλλ' εἶναι ἀμφίβολον ἂν τὴν 4ην τῆς ἐσπέρας ὅτε θὰ ριφθῶσιν οἱ κανονοβολισμοὶ ὡς ἔχει ἀποφασισθῇ θὰ ἔλῃ τελειώσῃ ἡ ἀπογραφή. Καὶ ἐδῶ ἀρχεται ἡ κωμωδία δὲν θὰ ἐπιτραπῇ εἰς οὐδένα ἡ ἔξοδος ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἀπογραφῆς. Διὰ τοῦτο ὁ λαὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὰ ἐκείθεν τηλεγραφήματα εἶχε πολιαρκήσει χθὲς τὰ διάφορα παντοπωλεῖα κρεοπωλεῖα σιμιτζίδικα καὶ λοιπὰ καταστήματα πρὸς προμήθειαν τῶν πρὸς τὸ ξὺν ἀναγκῶν οὐχὶ δ' 8 ἀλλὰ 48 ὥρας, διότι οὐδεὶς πιστεύει ὅτι τοιοῦτον τεράστιον ἔργον θὰ κατορθωθῇ νὰ λήξῃ τὴν 4ην μ.μ. Οἱ μόνον εἰς οὓς ἐπετράπη ἡ ἔξοδος εἶναι οἱ ἀστυφύλακες οἱ ἱατροὶ οἱ τουλουμπιτζήδες (πυροσβέσται) καὶ οἱ δημοσιογράφοι. Τοῦτοι τε καὶ ξένοι. Ἐάν ἀσθενήσῃ τις σήμερον ἐν Κωνσταντινουπόλει δὲν δικαιούται κατ' οὐδένα τρόπον νὰ μεταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἱατροῦ ἢ εἰς τὸ φαρμακεῖον ἀλλ' ὁφείλει ἀπὸ τοῦ παραθύρου νὰ εἰδοποιήσῃ ἕνα ζαπτιὲν οὗτος δὲ θὰ ἐκτελέσῃ τὰ δέοντα. Εἰς τὰς ἐφημερίδας παρὰ τὰς παρακλήσεις τῶν ἐκδοτῶν, δὲν ἐπετράπη νὰ ἐκδοθῶσι σήμερον.

I. Π. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΦΟΥΡΝΙΕ Η 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1916

(Πῶς δικαιολογεῖ ὁ Γάλλος Ναύαρχος, πρωταγωνιστὴς εἰς τὰ γεγονότα 1916 τὰς πιέσεις τῶν Συμμάχων ἐναντί τῆς Ἑλλάδος).

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὴν 21ην Νοεμβρίου ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπήντησεν ὡς ἀκολούθως εἰς τὴν ἐπιστολὴν τὴν ἀπαιτοῦσαν τὴν παράδοσιν τοῦ πολεμικοῦ ὕλικου διὰ τῆς ἀκολουθούσης κατηγορηματικῆς ἀρνήσεως.

Κύριε Ναύαρχε,

Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας τῆς 16ης Νοεμβρίου διὰ τῆς ὁποίας μοι ἀνεκοινώσατε ὅτι κατόπιν τῆς παραδόσεως τοῦ ὀπλοῦ τοῦ Ροῦπελ καὶ τῆς Καβάλλας καὶ πρὸ παντὸς τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ πολεμικοῦ ὕλικου τὸ ὅποιον εὐρίσκειτο ἐκεῖ, ἐπὶ τῇ σημαντικῇ ἀνατροπῇ τῆς ἰσορροπίας ὑπὲρ τοῦ ἐχθροῦ καὶ διὰ τὴν ἀποκαταστήσεται τὴν ἰσορροπίαν αὐτὴν ἐλάβατε ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεώς σας τὴν διαταγὴν νὰ ζητήσῃτε

ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν: 16 πυροβολαρχίας πεδινὰς μὲ 1000 βλήματα δι' ἑκάστην πυροβόλον, 16 ὀρεινὰς πυροβολαρχίας μετὰ 1000 ἐπίσης ὀβιδίων δι' ἑκάστην πυροβόλον, 40.000 ὅπλα Μάνλιγκερ μετὰ 220 φυσίγγων δι' ἑκάστην πυροβόλον, 140 μυδραλλιοβόλα μετ' ἀναλόγου ἀριθμοῦ φυσιγγίων, τέλος δὲ 40 φορητὰ αὐτοκίνητα.

Προσεδέξατε εἰς τὴν ἐπιστολὴν σας ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις θὰ ἦτο διατεθειμένη, ὡς πρὸς τὸ ὕλικόν τοῦ πολέμου, τὸ ὅποιον θὰ παραδοθῇ, νὰ καταβάλῃ ἀκριβοδικαίαν ἀποζημίωσιν ἢ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπιστρέψῃ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐχθροπραξιῶν, παρόμοιον ὕλικόν ἐν ἀρίστη καταστάσει.

Χωρὶς νὰ θέλω νὰ σᾶς ἐκθέσω τὰς

λεπτομερείας τῶν περιστάσεων αἱ ὁποῖαι ἠνάγκασαν τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν νὰ μὴ ἀνταπαρῇ διὰ τῆς βίας εἰς τὴν κατάληψιν τῶν ὀπλῶν αὐτῶν, ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν Δυνάμεων καὶ τὴν κατοχὴν τοῦ πολεμικοῦ ὕλικου, τὸ ὅποιον εὐρίσκειτο ἐκεῖ, θὰ περιορισθῇ νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν σας ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἡ τότε κατέχουσα τὴν ἀρχὴν δὲν ἠδύνατο νὰ τηρήσῃ ἄλλην στάσιν χωρὶς νὰ ἐξέλθῃ τῆς οὐδετερότητος, ὅτι διετύπωσε κατηγορηματικὰς διαμαρτυρίας καὶ δι' ἀνεκοίνωσεν ἐν καιρῷ εἰς τὰς κυβερνήσεις τῆς Ἀντάντ. τὸ περιεχόμενον τῶν διαμαρτυριῶν αὐτῶν καὶ τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Καὶ εἰς ὅτι μὲν ἀφορᾷ τὴν ἰσορροπίαν τῶν Δυνάμεων, δύναμαι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι αἱ πληροφορίαι τὰς ὁποίας ἔχετε δὲν εἶνε ἀκριβεῖς. Καθὼς δύνασθε νὰ θεσπισθῇτε ἐκ τοῦ σινημένου πλάνου, αἱ ναυτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς Ἀντάντ κατέχουν 191 πυροβόλα ἑλληνικὰ διαφόρων διαμετρονῶν, τῶν ὁποίων τὰ πλείστα ταχυβόλα καὶ προσφάτου τύπου, καθ' ὃν χρόνον τὰ γερμανοβουλγαρικὰ στρατεύματα κατέχουν 124, τῶν ὁποίων τὰ πλείστα εἶνε παλαιοῦ τύπου, ἀχρησιμοποίητα καταστάσει.

Κατέχετε πρὸς τοῦτοις ἀριθμοὺς ἑλληνικῶν μυδραλλιοβόλων καὶ ὅπλων ἀνώτερον τῶν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν σας κατεχομένων. Μετὰ τὰ τόσα δείγματα τῆς συμφορῆς τῆς στάσεως τὰ ὁποῖα σᾶς παρέσχε ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἀπὸ τῆς ἀνόδου τῆς εἰς τὴν ἀρχὴν, προσπαθοῦσα νὰ διακανονίσῃ φιλικῶς, τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀπετέλουν τὸ περιεχόμενον τῶν ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας πλείστακις τῆς ἀπευθύνσατε, εἶχε δικαίωμα νὰ ἐλπίζῃ ὅτι, εἰς τὸ μέλλον δὲν θὰ τῆς προσεβόλλοντο ἀξιώσεις τὰς ὁποίας αὐτὴ αὐτὴ ἡ φύσις τῶν τὰς καθιστᾷ ἀπαράδεκτον.

Διότι ἂν παρεχόμεναι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις τὸ πολεμικόν ὕλικόν τῆς, ἀνευ ἀνταλλαγμάτων, θὰ παρεβιάζετο τὸν καταφύγων τὴν οὐδετερότητα τῆς Ἑλλάδος τὴν ὑπὸ τῆς Ἀντάντ ἀναγνωρισθῆσαν ὥστε, αἱ Κεντρικαὶ Δυ-

νάμεις, αἱ ὁποῖαι διεμαρτυρήθησαν ἤδη ἐναντίον τῆς καταλήψεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἐλαφροῦ στόλου, θὰ ἐδεδώρουν ἀναμφιβόλως τὴν πρᾶξιν τῆς, ὡς πρᾶξιν ἐχθρικὴν ἐναντί τῶν. Καὶ ἐξ ἄλλου, ἡ κοινὴ γνώμη τῆς χώρας, ἡ ὁποία καθημερινῶς, ἐκδηλοῦται περισσότερον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, δὲν θὰ ἡρεῖτο νὰ θέλῃ τὴν Ἑλλάδα ἀφωπλισμένην καὶ ἀδυνατοῦσαν νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ ἑαυτῆς συμφέροντα ἂν, εἰς τὸ μέλλον διακινδύνευον.

Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς, κύριε Ναύαρχε, εἰμαι ὑποχρεωμένος, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, νὰ νύψω εἰς τὴν ἀπαιτήσιν σας, τὴν ἀπὸ 16ης Νοεμβρίου, ἀρνησὶν ἀπολύτως κατηγορηματικὴν, ἐλπίζων ταυτοχρόνως ὅτι θὰ ἀναγνωρίσῃτε τὸ ἀπολύτως δικαιολογημένον τῆς ἀρνήσεως ταύτης.

Λεχθῆτε κλπ.

(ὁπογραφή) ΣΠΥΡ. ΛΑΜΠΡΟΣ.

Εἰδοποίησα πάραυτα τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν περὶ τῆς ἀρνήσεως αὐτῆς. Ἐν τῇ πραγματικότητι ἡ συζήτησις αὐτὴ διεξήγετο ἀλλοῦ καὶ μόνον τὰ ἐπιχειρήματα παρέτασσον τὰ ὁποῖα μοι ἐπαγγέλλοντο ἐκ τῆς ὁδοῦ Ρουαγιάλ (τῆς ὁδοῦ εἰς ἣν εὐρίσκεται τὸ ὑπουργ. τῶν Ναυτικῶν ἐν Παρισίοις.) Δὲν ἤμην ἐντελὲς ἡ μόνον εἰς τὴν μορφήν τὴν ὁποῖαν θὰ τοὺς ἐδίδα, οἰαδήποτε καὶ ἂν ἦτο ἡ γνώμη μου ἐπὶ τῆς πραγματικῆς τῶν ἀξίας χωρὶς πρὸς τοῖσι νὰ εὐρίσκωμαι ἐν γνῶσει τῶν ἐγγράφων ἀλλὰ καὶ πραγμάτων διὰ τὴν περὶ τῶν διενέξεως. Ἡ ἀρνήσις ἦτο κατηγορηματικὴ καὶ μὲ φράσεις πολὺ ἐντονότερας ἀπὸ τὰς χρησιμοποιηθείσας διὰ τὴν προσβολὴν ἀρνήσεως εἰς προγενεστέρας μὲν ἀξιώσεις. Ἐπρεπε νὰ προσβλέπω διὰ τὰ πιστικά μέτρα σοβαρὰ θὰ ἦσαν ἀναγκαῖα.

Ἐπομένως, λοιπόν, εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ἐγίνοντο δεχταὶ αἱ ἀξιώσεις μου νὰ προσβῶ εἰς εἰρηρικὴν ἐπίδειξιν καὶ ἂν ἀκολουθῶν, ὑπῆρχεν ἀνάγκη, νὰ προσβῶ εἰς τὸν ἀποκλεισμόν τῆς Ἑλλάδος. Ἐἶχον τὴν γνώμην δι' αὐτὴν ἡ προκαλέσωμεν τὴν πείναν ἐνὸς ὁλοκλήρου λαοῦ καὶ νὰ τὸν ἀπομακρύνωμεν ἀπ' ἡμῶν τελείως ἔπρεπε νὰ ἐξασπλήσωμεν ὅλα τὰ ἄλλα μέσα ἐνεργείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 16ον

Ἡ κατάσταση εὐρίσκειτο ἤδη εἰς οὐχίτητα νέα ἀξιώσεις ἤλθε νὰ ἐπανέστη τοὺς κινδύνους. Οἱ σύμμαχοι προσεβνται εἶχον ἀποφασίσει νὰ ἐκδιώξουν τοὺς συναδέλφους τῶν τῶν κεντρικῶν δυνάμεων καὶ παρὰ τὰς παρατηρήσεις μου ἀπέσπασαν τὴν συγκατάθεσιν τῶν κυβερνήσεων τῶν. Ὁ γάλλος προσεβντής εἰς μάτην προσεπάθησε νὰ μὲ καταπεισῇ διὰ τὴν πρωτοβουλία τοῦ μέτρου προήχεται ἐκ Παρισίων. Ἐγγύωρον διὰ προήχεται ἐκ Ἀθηνῶν. Βεβαίως ὁ ἀσυναύραχος δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ ἐπιθυμῇ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐχθρῶν διπλωματῶν. Ἀντιτιθέμενος εἰς τὴν ἀξίωσιν τῆς παραδόσεως τοῦ πολεμικοῦ ὕλικου ὑπὸ τὸν δυνάστη τύπον, ἦτον ἀντιθέτως καὶ κατ' ἀνάγκην ὑπὲρ τῆς ἀπελάσεως τῶν ποσεβντῶν οἱ ὅποιοι εἰργάζοντο ἀναφανδὸν κατ' ἡμῶν. Ἀλλ' ἦτο δυνατόν νὰ ναυαγίσουν ἐπὶ τὴν γονικὴν ἀκούη διάστημα ὅτι ἀνέμενον ἐπὶ τὸσον χρόνον. Τὸ ἐκκομὴς ζήτημα τῆς παραδόσεως τῶν ὅπλων ἦτον ἀρκετὰ σοβαρὸν ὥστε νὰ εἶναι ἄκαιρος, ἢ δημιουργοῦν νέα δύσκολα ὥστε δὲν εἶχεν ἐξουσιάζει ἢ ποῶτη. Ἰδοὺ ὅς νὰ ῥίπτωμεν ἕλαιον εἰς τὴν πυρῶν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀφ' ἧς σιγῆς ἢ ἀποφασίσει εἶχε ληφθῇ ἐπορε νὰ ἐκτελεσθῇ. Τὴν προέβντον εἶπε διὰ οἱ ἀντιμαχοὶ ποσεβνταὶ οὐδὲ πᾶν ἠθέλησαν νὰ ναυαγίσουν εἰς τοὺς συναδέλφους τῶν τὸ κατ' αὐτῶν ἀποφασισθὲν ὑπὸ τῶν ἰδίων μέτρων. Θὰ παρεβντῶν τὸν ποδὲ ἀλλήλους σεβαστὴν τὸν ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ ἐπανέστητος τῶν ἐκ παραδόσεως. Παρακλινθεὶς ἐπιτόμως, ἠναγκάσθη νὰ νυκτάδω ἐν τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἐξ ὁλοκλήρου ὅποια ἐπράγματοποιήθη, χωρὶς τὴν συνκατάθεσιν μου.

Ἐκποποίησα δι' ἐπιστολῆς ἐπισήμου, τὰς ποσεβντας μου ποδὲ τὴν ἑλληνικὴν κυβερνήσιν καὶ τοὺς ποσεβντας Γερμανίας, Αἰταλοῦ, Ρωσίας, Βουλγαρίας καὶ Τονακίας. Ἐπὶ τὰς ποδὲ τοὺς ποσεβντας τὸ ἄπορον τῶν ἐνεργειῶν τῶν τὸ ποσεβντῆς τῆς ἐνοχῆς τῶν εἰς τὴν τοποθέτησιν ἐχθρῶν ναυκῶν αἱ ὅσσαι ποσεβντας ποσεβντάς ἀδελφίας εἰς δὴ ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ κατέστειραν τὸ γαλλικὸν ταχυδρομικὸν (Μποσντίνγκλα) καταβνθισθὲν ποσεβντάς παρὰ τὴν Ζέαν. Κατέλγη λῆγων διὰ τὴν παρουσία τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἦτο ἐπὶ πλέον ἐδύνατος, διὰ ἔθετα εἰς τὴν διάδοσιν τῶν ἐκ ποσεβντικῶν εἰς τὸ ὅποιον

οἱ ἐὰ ἐγένοντο δελοὶ μὲ ὅλας τὰς τιμὰς, ἐπὶ δὲ ἀδικοῦντο διὰ αὐτοὶ ἦδελιν καὶ διὰ τὴν 22αν Νοεμβρίου ἦτο τὸ τελευταῖον καθωρισμένον ὅριον διὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν. Οἱ ποσεβνταὶ τῶν Κεντρικῶν Δυνάμεων οὐδόλως ἀπήντησαν εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν αὐτὴν καὶ ἀπενδύνησαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβερνήσιν ζητοῦντες νὰ διατεθῇ εἰς αὐτοὺς φροντὰ στρατιωτικὴ. Ἡ Ἑλληνικὴ κυβερνήσις ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἱκανοποιεῖ τὴν αἰτησίαν τῶν αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι οἱ στρατιῶται τῆς θαλάσσης ὄντι εἰς περιπτώσιν κατ' ἡν σύμμαχοι ναυταὶ θὰ ἤρχοντο νὰ ποσεβντῶν εἰς τὴν ἀπέλασιν τῶν.

Οἱ Διπλωμάται δὲν ἐπέμειναν.

Τὴν 22αν Νοεμβρίου, ἐπεβνθίσθησαν εἰς τὸν Πειραιᾶ, μὲ τὰς οἰκογενεῖας τῶν καὶ πολλῶν ὑπηκόων τῶν, ἐπὶ τοῦ ἀποστολοῦ «ΜΥΚΑΛΗ» τὸ ὅποιον ἤντως τὰς τέσσαρας σημαίας τῶν. Ὁ ἀσυναύραχος διεβνθισε πᾶσα τὴν διαταγὴν νὰ ὑποσταλοῦν αἱ σημαῖαι αὐταὶ καὶ ἡ «ΜΥΚΑΛΗ» ἀφῶν ὑπῆκουσεν εἰς τὴν διαταγὴν αὐτὴν, κατηνδύνη ποδὲ τὴν Καβάλλον ἐπον ἐφθασεν ἀνευ οὐδεμῶν.

Ἀπαξ εἶτι, παρὰ τὴν προσωπικὴν μου γνώμην, ὑποστήριξα διάδημα μὲ τὸ ὅποιον δὲν θὰ ἐπορε ἐγὼ νὰ ἐπιφορτισθῶ καὶ ἀνέλαβα τὴν ἐνδύνην, τοῦλάχιστον τὴν καιρομενικὴν, εἰς ἀξιώσεις ποσεβντικὰς καὶ ἀκαίρους. Ἀντὶ νὰ καταπραῦν τὰ πνεύματα ἐν Ἀθήναις, ἢ ἔξωσις αὐτὴ τὰ ἐξηρέθισεν εἰς ἄλλον.

— Ο —

Τὴν 24αν Νοεμβρίου διεβνθίσθη τὴν ἀπάντησιν μου ποδὲ τὴν Ἑλληνικὴν κυβερνήσιν, ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀρνήσεως ποδὲ παραδόσιν τῶν ὅπλων, κατεστεινῶσαν ἀπὸ συνφώνου μετὰ τῶν ποσεβντῶν.

Εἰς αὐτὴν ἐξέθετον καὶ ἐτόνιζον διὰ τὴν ἀξίωσιν μας δὲν ἀπέβλεπεν εἰς τὸν ἀποπλιντὴν τῆς Ἑλλάδος διὰ δ' ἀκούη ἡ ἑλληνικὴ ἀρνήσις δὲν ἐνεργίστο ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἐννεοῦς οὐδετερότητος τῆς ὁποίας ἡ ἑλληνικὴ βουλευτικὴ κυβερνήσις ποσεβνταὶ πάντοτε δεινύματα.

Ἀπορρὸν δὲ ἔλεγον διὰ τὴν Προστιάδης τῆς Ἑλλάδος Ἀντιστρεφῶν ἀποβλέπον διὰ τὸ μεταβλεπὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, κατέλγη ὥς ἐξῆς:

«Αἱ ἀνώτεροι διαταγαὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐνεργῶ δὲν ἐπιτρέπον μακρὰν συ-

ζήτησιν. Ἀναφερόμενος, λοιπὸν, εἰς τὴν διακοίνωσιν μου τῆς 16ης Νοεμβρίου, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ δηλώσω εἰς τὴν βασιλικὴν ἑλληνικὴν κυβερνήσιν διὰ ἀπόδειξιν τῆς καλῆς τῆς θελήσεως ἀξίῳ τὴν παραδόσιν δέκα ὁρειῶν πυροβολαρχικῶν κατὰ τὴν 1ην Δεκεμβρίου τὸ ἀργότερον, τῆς ἡμερομηνίας τῆς παραδόσεως τοῦ ὑπολοίπου ὕλικου μὴ δύναμένης νὰ ὑπερβῇ τὴν 16ην Δεκεμβρίου. Ἀνδρὶν ἱκανοποιηθῶν αἱ ἀξιώσεις, θὰ ὑποχρεοῖται νὰ λάβω ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου ὅλα τὰ μέτρα τὰ ὅποια ἡ κατάσταση θὰ ἐπέβαλεν.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ (Ο ΓΑΛΛΟΣ) ΠΑΡΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Γαλλικὴ κυβερνήσις συνεστήσει ἐπὶ τῶν ληφθσομένων μέτρων καὶ τὴν 26ην Νοεμβρίου, ἐλάμβανον ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν τηλεγράφημα ἐπιδοκιμασθὲν ἐν ὀνόματι τῆς κυβερνήσεως τὰ μέτρα τὰ ὅποια ἐσκόπεον νὰ λάβω, ἀνδρὶν μου παρεδίδετο τὸ πολεμικὸν ὕλικον ποδὲ τῆς 1ης Δεκεμβρίου, ἀλλὰ ζητοῦν παρ' ἐμοῦ ἄλλον, νὰ λάβω ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέσα εἰς τὴν πρόληψιν πάσης ἀποπειρᾶς ἀρρηστέως τοῦ ὕλικου αὐτοῦ.

ΠΩΣ Η ΙΤΑΛΙΑ ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ ΚΡΑΤΑΙΟΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΝ ΣΤΟΛΟΝ

Ὁ πρῶν ὑπαρχηγὸς τοῦ Ἀεροπορικοῦ Σώματος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, στρατηγὸς Πουλιέλλος Μίτσελλ, ἐδημοσίευσεν πρὸ τινων ἡμερῶν μακρὰν πραγματείαν ἐν ἧς ἐσχέσει μὲ τὸ Ἀεροπορικὸν Σῶμα τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν ἐφημερίδα «Νιὸς Γκρόκταλίας» ἔχουσιν κατὰ μέγα μέρος ὡς ἐξῆς:

«Ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι τὰ ἄλλα κατορθώματα τοῦ Μουσσολίνι ἐν Ἰταλίᾳ εἶναι ἢ οὐ πραγματικά, τὸ ὅτι ἐν τούτοις ὁ Μουσσολίνι ὀργάνωσε κραταῖον Ἀεροπορικὸν Σῶμα ἐν τῇ γῶρᾳ του οὐδεὶς δύναται νὰ τὸ ἀμφισβητήσῃ. Σήμερον ἡ Ἰταλία εἶναι μία τῶν μεγαλειέτων Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης ὑπὸ ἀεροπορικὴν ἐκπαψιν.

Ἐπὶ πλέον, προσέβνται ὁ ὑπουργὸς, θὰ ποσεβνθῶν νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπιτάχυνσιν ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, τῆς παραδόσεως, βασιζόμενος ἐπὶ τῆς ρητῆς ὑποσχέσεως τοῦ Βασιλέως, τὸν ὅποιον δύνασθε νὰ ἴδετε ἐν ἀνάγκῃ. Θὰ τοῦ ὑποδείξετε μετὰ διακοίσεως, διὰ χάρις εἰς τὰς ὑποσχέσεις του αὐτὰς κατωρθώσαμεν ν' ἀποφύγωμεν ... καὶ θὰ τοῦ δώσω νὰ ἐννοήσῃ διὰ ἔχει νὰ ἐκτελέσῃ ἀνευ ἀρροπορίας ὅλας τὰς ὑποσχέσεις του.

Εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὰ μέσα τῆς δράσεως, δύνασθε νὰ ποσεβνθῶν εἰς τὴν μεραρχίαν τῆς Ἀνατολῆς τὴν ὅποιαν καὶ εἰδοποιῶ, ἀλλ' ὅπως οὐκ ἔχω ἤδη τονίσῃ, νομίζω προτιμότερον νὰ μὴ διαλύσῃ τὴν δευτέραν μοῖραν. Ἀν τὰ μέτρα αὐτὰ οὐ φαίνονται ἀνεπαρκῆ μὲ εἰδοποιεῖτε ἐπειρόντως, διὰ νὰ δυναθῇ νὰ νηπιμετωπίσω τὰ μέτρα τῆς συμπληρώσεως τῶν.

Τὸ τηλεγράφημα αὐτὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, προκαλεῖ πολλὰς σκέψεις.

Εἰς τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Τελευταῖα συνάντησις μὲ τὸν Βασιλέα. — Ὁ Βασιλεὺς ἐγγυᾶται διὰ τὴν τάξιν ἐν Ἀθήναις. — Ἡ εἰρηνικὴ ἐπίδειξις. — Τὰ Νοεμβριανά. — Ἡ σύγκροσις εἰς τὸ Ζάππειον.

Καὶ μετὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον τὰ κομμουνιστικὰ στοιχεῖα ἐπεγράτεον τοσούτων ἐν Ἰταλίᾳ ὥστε ἡ Ἀεροπορὶς εἶχε τελείως ἐγκαταλειφθῇ. Καὶ αὐτὰ τὰ εἰλίγα ἀεροπλάνα, τὰ ὅποια εἶχε ἡ Ἰταλία, εἶχον ἐγκαταλειφθῇ εἰς τὰ ἀεροδρόμια, οἱ κομμουνισταὶ δὲ εἶχον οἱ ἴδιοι καταστρέψει πᾶν ἐκ τῶν στρατιωτικῶν ἀεροπλάνων. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ Ἀεροπορὶς ὑπῆγετο εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν δύο τὰ ἐχρησιμοποίησαν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν κομμουνιστικῶν ὑπουργείων, οἱ σοσιαλισταὶ δὲ ἀφῶν τὰ ἐχρησιμοποίησαν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν κομμουνιστικῶν τῶν, τὰ ἀφῆκαν κατόπιν εἰς τὴν τύχην τῶν. Τὸ σημερινὸν ὅμως Ἀεροπορικὸν σῶμα τῆς Ἰταλίας εἶναι τοιοῦτοτρόπως ὀργανωμένον, ὥστε νὰ δύναται νὰ διεξαγάγῃ μόνον

ΕΞΟΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεκοίνωσε τηλεγράφημα τοῦ ἐν Βασιγκτῶνι πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Σιμπούλου ἔχον οὕτω·

«Εὐχαρίστως ἀναγγέλλω ὑμῖν, ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις ἐξέδωκεν ἀνακοινωθὲν ἐν Οὐασινγκτῶνι διὰ τοῦ ὁποῦ ἀναγγέλλει ἐπισήμως ὅτι ἐπῆλθε διακανονισμὸς τοῦ ζητήματος τῶν Ἀμερικανικῶν πιστώσεων καὶ τῶν πρὸς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας Ἑλληνικῶν χρεῶν».

Συμπληρωματικῶς ἀνεκοινώθη καὶ τηλεγράφημα ἐκ Γενεύης τοῦ κ. Καφαντάρη πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἔχον ὡς ἑξῆς·

Ἐξοχώτατον κ. Ἀλέξανδρον Ζαΐμην

Πρόεδρον Ὑπουργικ. Συμβουλίου Ἀθῆνας

«Εἶμαι εὐτυχὴς ἀγγέλλων ὑμῖν ὅτι κατελήξαμεν εἰς συμφωνίαν μετὰ τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως ἐν ὁμοίᾳ πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ διακανονισμοῦ τῶν χρεῶν. Ἡ συμφωνία συνωμολογήθη ὁριστικῶς καὶ δὲν ἀπομένον ἢ αἱ διατυπώσεις τῆς υπογραφῆς, ἡ ὁποία θὰ ἐπακολουθήσῃ εὐθὺς ὡς κανονισθῶσι λεπτομέρειαι τινες αἱ ὁποῖαι, ἐν τοῖσι δὲν θὰ μεταβάλλουν τὰς ἡδὴ χαρὰς κυρίας γραμμὰς. Ἡ ἀμερικανικὴ κυβερνήσις διὰ μακροῦ ἀνακοινωθέντος ἀνήγγειλε τὴν ἐπελθοῦσαν συμφωνίαν.

» Κατὰ τὴν συμφωνίαν ταύτην τὰ πολεμικὰ χρέη τῆς Ἑλλάδος, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τόκων, ἀνέρχονται εἰς 19, 658,836 δολάρια, πληρωτέα ἐντὸς 62 ἐτῶν ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ὅρων τοῦ ἀγγλικοῦ δικαιοδοσιοῦ. Αἱ πρῶται ἐτήσιαι δόσεις μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1931 θὰ περιορισθῶσιν εἰς ἐλάχιστον ποσόν. Ἡ Ἑλλὰς παραιτεῖται τοῦ ὑπολοίπου τῶν πιστώσεων, ἀντιθέτως δὲ ἡ ἀμερικανικὴ κυβερνήσις παρέχει αὐτῇ δάνειον ἐκ δολλαρίων 12,167,073, ἥτοι περὶ τὰ 2,500,000 ἀγγλικῶν λιτρῶν ἄνευ ἐξόδων, εἰς τὸ ὅριον, πρὸς τὸν 4 ο)ο πληρωτέον ἐντὸς 20 ἐτῶν καὶ οὕτως τὸ ποσὸν θέλει διατεθῆ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν προσφύγων.

» Ἰσάριθμον ποσὸν θὰ ἐκπεσθῇ, κατὰ συνέπειαν ἐκ τοῦ τριμεροῦς δανείου τοῦ ἐν

κρίθηντος ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν καὶ τοῦ ὁποῦ ἢ ἐκδοσὶς οὕτω θὰ περιορισθῇ εἰς 6,500,000 λίρας ἀγγλικὰς. Ἐκτὸς τούτου ἡ ἰδέα συντάξεως ἐκ μέρους τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως ἐπιστολῆς ἀναλόγου πρὸς τὴν τοῦ Τοῦρκοῦ δὲν ἀπεκρούσθη κατ' ἀρχήν.

» Ἡ ὑπηρεσία τοῦ δανείου ὅσον ἀναληφθῇ ὑπὸ τῆς διεθνούς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς. Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ἐκωλύει νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐν λόγω δανείου — ὅπερ ἀπύθανον — προβλέπεται ὅπως, μέχρις οὔτου ἀρθῇ ἡ γαλλικὴ ἐπιφύλαξις, ἐξασκῆται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα προσωρινὴ ἐποπτεία ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανοῦ πρεσβευτοῦ, καθόσον ἀφορᾷ τὴν διάθεσιν τοῦ πλεονίσματος τῶν προσόδων μέχρι τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ.

» Θεωρῶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἐκ τῶν εὐτυχιστέρων καὶ νομίζω ἀναγκαῖον ὅπως ἐξαρθῶσιν αἱ ἀκαταπρόητοι προσπάθειαι καὶ ὁ ζήλος τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἡμετέρου πρεσβευτοῦ κ. Σιμπούλου.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ».

Συγχρόνως τηλεγραφήματα ἐκ Γενεύης ἀνήγγειλαν ὅτι ὑπεγράφη συμφωνία μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ἐπὶ τῶν ἑξῆς θάσεων·

Ἡ Ἑλλὰς ἀνεγνώρισεν ὡς σύνολον τῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν χρεῶν τῆς τὸ ποσὸν τῶν 476 (τετρακοσίων ἑβδομήκοντα ἑξ) ἐκατομμυρίων χρυσῶν φράγκων. Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν περιλαμβάνεται ἡ ἀξία τοῦ παρασχεθέντος εἰς τὴν Ἑλλάδα πολεμικοῦ ὀλικοῦ.

Ἀφ' ἐτέρου ἡ Γαλλία ἀνεγνώρισεν ὡς σύνολον τῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὀφειλῶν τῆς τὸ ποσὸν τῶν 703 (ἐπτακοσίων τριῶν) ἐκατομμυρίων χρυσῶν φράγκων. Παραμένει εἰσέτι ἀκαθόριστον τὸ ποσὸν διὰ τὸ ὑπὸ τῆς Γαλλίας παρασχεθὲν πολεμικὸν ὀλικόν. Τὴν ἀξίαν τούτου ἡ Γαλλία ὑπολογίζει ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ἀποδείξεων παραλαβῆς εἰς 539 ἐκατομμύρια χρυσῶν φράγκων.

Ὁ κ. Πουανκαρὲ ἐξήτει ὅπως ἀναγνωρίσωμεν κατ' ἀρχὴν τὸ ποσὸν τοῦτο τὸ ἐπ' αὐτοῦ θεωρούμενον ὡς ἀντίτιμον τοῦ πολεμικοῦ ὀλικοῦ. Ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία παρεδέχθη κατ' ἀρχὴν τοῦτο, ἀλλὰ θέτουσα

ὡς θάσιν τὴν σύμβασιν τῆς 10 Φεβρουαρίου συγκροτηθέντος κατὰ τὸ 1924 συνεδρίου, ὑπὸ 1918, ἥτις ὀρίζει ἐπὶ λέξει τὰ κάτωθι·

«Μετὰ τὴν συνωμολόγησιν τῆς εἰρήνης, θὰ ἐξετασθῶν τὰ ὀφέλη τῆς Ἑλλάδος καὶ θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ οἰκονομικὴ καὶ ἡ δημοσιονομικὴ ἀντοχὴ αὐτῆς».

Περὶ τὸ σημεῖον τοῦτο ἐσημειώθησαν αἱ τελευταῖαι δυσχέρειαι. Ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἐξήτει ὅπως ὁρισθῇ διαιτητής, ὅστις νὰ αποφανθῇ διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀντοχὴν τῆς Ἑλλάδος ὅπως πληρῶσιν τὴν ἀξίαν τοῦ πολεμικοῦ ὀλικοῦ, ἀφοῦ ἡ Γαλλία παραβλέπει τὰς ζημίας — τὰς ζημίας καὶ ὄχι τὰ ὀφέλη — τὰς ὁποίας ὑπέστη ἡ Ἑλλὰς ἐκ τοῦ πολέμου.

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνάντησιν τῶν κ. κ. Μπριάν καὶ Καφαντάρη ὁ πρῶτος ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὁ κ. Πουανκαρὲ ἐδέχθη νὰ ὑποβληθῇ τὸ ζήτημα εἰς διαιτησίαν, ὁρίζομένου οὐδετέρου διαιτητοῦ.

Αἱ δύο ἀπόψεις, μετὰ τῶν ὁποίων θὰ ἔχῃ οὗτος νὰ κριθῇ, εἶνε αἱ ἑξῆς·

Ἡ Ἑλλὰς, στηριζομένη εἰς τὸ προηγούμενον τῆς ἀγγλοελληνικῆς συμφωνίας — κατ' ἣν ἡ Ἀγγλία μᾶς ἐχάρισε τὴν ἀξίαν τοῦ πολεμικοῦ ὀλικοῦ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν σημερινὴν ἀντοχὴν τῆς Ἑλλάδος — ζητεῖ ὅπως μᾶς χαρισθῶν καὶ ὑπὸ τῆς Γαλλίας τὰ 70 ο)ο τῆς ὡς ἄνω ἀξίας τοῦ πολεμικοῦ ὀλικοῦ.

Ὁ κ. Πουανκαρὲ ἀφ' ἐτέρου προσφέρει νὰ παράσχῃ ἔκπτωσιν 20 ο)ο.

Ταυτοχρόνως ὑπεγράφη τὸ πρωτόκολλον δι' ὃν ἡ Γαλλία συμμετέχει εἰς τὴν Δ.Ο.Ε. πρὸς ἔλεγχον τοῦ τριμεροῦς δανείου οὗ τινος ἢ ἐκδοσὶς δὲν δύναται πλέον νὰ παρακωλυθῇ. Ὁ κ. Καφαντάρης ἀναχωρεῖ ἤδη εἰς Λονδῖνον διὰ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ δανείου.

— Ο —

Σοβαρώτατον ζήτημα ἠγέρθη ἐν τῇ Βουλῇ ἡ δίωξις τῶν 10 κομμουνιστῶν βουλευτῶν ὡς ἐνόχων ἀντιδραστικῆς πράξεως διὰ τῶν συμμετοχῆς εἰς τὸ Συνέδριον τοῦ 1924, κατ' ὃ ἀπεφασίσθη ἡ ἀπομόνωσις τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης. Ἡ Κοινοβουλευτικὴ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπὴ ἐξήτει αἰτησίαν τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Λαμπρία κατ' ἣν οὗτος ζητεῖ τὴν δίωξιν τῶν κομμουνιστῶν βουλευτῶν, διότι ἐκ τούτων οἱ Παπανικολάου καὶ Κωνσταντινίδης ἐπῆρξαν μέλη τοῦ

τοῦ ὁποῦ ἀπεφασίσθη κατ' ὑπόδειξιν τοῦ 5ου παγκοσμίου κομμουνιστικοῦ συνεδρίου, ἡ ἐπιδίωξις τῆς αὐτονομίσεως τῆς Μακεδονίας, ὁ κ. Μάξιμος ἐπῆρξε μέλος τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς, ὁ κ. Στανβόιδης διετέλεσεν εἰσηγητής, οἱ δὲ λοιποὶ ὡς ἐκλεγέντες βουλευταὶ τῶν κομμουνιστῶν ἀπεδέχθησαν τὰς ἀποφάσεις τοῦ ὡς ἄνω συνεδρίου.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπακολουθησάσης συζητήσεως κληθεὶς ὁ κ. Λαμπρίας παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, παρέσχε συμπληρωματικὰς πληροφορίες περὶ τῆς δράσεως τῶν κομμουνιστῶν βουλευτῶν. Μετὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ διὰ ψήφων 9 κατὰ 7, δύο ἀρνηθέντων ψήφων, ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς διώξεως τῶν κομμουνιστῶν βουλευτῶν.

Ἡδὲ ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως ταύτης πρόκειται νὰ ληφθῇ γενικὴ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς Συγχρόνως αἱ καταδικαστικαὶ ἀρχαὶ συνέλαβον τοὺς κομμουνιστὰς Ν. Εὐαγγελόπουλον, δημοσιογράφον καὶ Ε. Γονῆν δικηγόρον, κατὰ τῆς ταύτης δὲ οἱ Π. Φίτσος, Ν. Νικολαΐδης, Κ. Φουλτοῦκος, Αλ. Ντούβας καὶ Επ. Ακριβόπουλος. Συναφῶς ἐνεργεῖται καὶ ἐλεγχος τῶν διαφόρων Σωματείων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ἑθν. Οἰκονομίας ὥστε νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ δράσις αὐτῶν καὶ ἡ διάθεσις τῶν κεφαλαίων τῶν, ἐὰν ὄντως αὕτη συνάδει πρὸς τοὺς σκοποὺς τῶν Σωματείων.

— Ο —

Εἰς τὴν Βουλὴν συνεχίζεται ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἐκ παιδευτικῶν νομοσχεδίων. Ἡ ἀρξαμένη κατ' αὐτῶν ἐπίθεσις τῶν μαλλιαροκομμουνιστῶν βουλευτῶν κατ' οὐδὲν ἡδυνήθη νὰ μεταβάλῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ὅπως δοθῇ τέρμα εἰς τὴν διαφθορὰν τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Τοῦ ναιτίου ἐτινῶν ἡ πεποθησις περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως. Εἰς μεταμεσονεκτίους συζητήσεις ὁ κ. Μπαζῆς κατήγγειλε τὴν δάμδα τῶν βουλευτῶν οὕτως ἀντιθετοῦν εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου ἐπὶ κωλυσιεργείᾳ, ἀπήντησε δὲ ὁ κ. Δεμεριζῆς δικαιολογῶν ταύτην, ὡς ἄμηναν κατὰ τῆς πίεσεως τῆς πλειοψηφίας. Ἐν τῇ μεταξὺ ὁμοῦ τὰ ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια ὡς ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος θὰ ψηφισθῶν ἵνα μὴ διασπαθῇ ἡ κυβερνήσις.

Η ΜΑΥΡΗ ΒΙΒΛΟΣ ΤΗΣ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΗΣ ΤΥΡΑΝΝΙΑΣ

Διά την σύνταξιν τῆς «Μαύρης Βίβλου» τῆς Βενιζελικῆς ἱστορίας καλοῦνται ἅπαντες οἱ Ἕλληνες («παθόντες») τὸς παρὰ τῶν Ἀγγλοφίλων ἐν Μακεδονίᾳ, Ἑπείρῳ καὶ Νήσοις ὡς ἐπίσης καὶ ἐν τῇ Ἑξωτερικῇ (Αἰγύπτῳ, Κύπρῳ, Γαλιλίας, Ἰταλίᾳ, Βελγίῳ, Σερβίᾳ, Ρουμανίᾳ καὶ Ρουσία) ὅσον καὶ παρὰ τῶν Βενιζελικῶν ἀρχῶν, ἐν ὅλῃ τῇ Ἑλλάδι ν' ἀποστείλουν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ν. Ἐποχῆς» Σταδίου 24 Ἀθήνας ἐν εἰδεί ἐκθέσεως τὰ ἐξῆς στοιχεῖα ἅτινα κρίνομεν ὡς ἀπαραίτητα διὰ τὴν σύνταξιν τῆς Μαύρης Βίβλου.

1ον) Ἐν ἱστορικῶν τῆς διώξεως τῶν ἐν αὐτῇ ἀκρίβεια ἀνευ ὑπερβολῶν ἐμπαθῶν ἐκφράσεων καὶ περιττολογιῶν.

2ον) Τὰς χρονολογίας τῆς συλλήψεως τῶν φυλακιστῶν τῶν, ἐξορίας τῶν, τῆς ἀποφυλάκισεως τῶν καὶ τῆς λήξεως τῆς ἐξορίας τῶν.

3ον) Πᾶσαν δήμευσιν ἢ κατάσχασιν εἰδῶν κλεπὰς χρημάτων ἐμπορευμάτων καὶ αἰχμαλίων εἰδῶν τιμαλφῶν, πύλησιν ἱερῶν ναῶν κλπ.

4ον) Τὰς κακοποιήσεις τῶν ἐν ὑπόθεσιν τοιαύτας.

5ον) Ἀντίγραφον παντὸς ἐπισήμου ἐγγράφου (διαταγὴ συλλήψεως φυλακιστῶν, ἐξορίας, καταδικαστικὴ ἀποφασίς, ἀπόδειξις κατὰ σχέσεως εἰδῶν ἢ χρημάτων κλπ.).

6ον) Εἰς ποίας φυλακὰς ἐνεκλείσθησαν καὶ εἰς ποίαν πόλιν ἢ νῆσον ἐξωρίσθησαν.

7ον) Τὰ ὀνόματα τῶν συντρέφων τῶν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ τῇ ἐξορίᾳ καὶ τὰς συνθήκας ὑφ' ὧς διεβίωσαν ἐν ταῖς φυλακαῖς καὶ τῇ ἐξορίᾳ.

8ον) Τὰ ὀνόματα τῶν δικτῶν τῶν πολιτῶν καὶ στρατιωτικῶν, τὰ ὀνόματα τῶν δικηγόρων φυλακῶν, στρατιωτικῶν μονάδων τοῦ τόπου τῆς ἐξορίας τῶν μαρτύρων, κατηγορίας καὶ ὑπερασπίσεως καὶ τὰ ὀνόματα τῶν δικαστῶν κλπ. κλπ.

Οἱ συνδρομηταὶ καὶ ἀναγνώσται τῆς «Ν. Ἐποχῆς» παρακαλοῦνται νὰ προέλθουν εἰς τὴν πλέον εὐρείαν διάδοσιν τῆς παρ' ἡμῶν ἐκδόσεως τῆς «Μαύρης Βίβλου» ἵσα γείνη γνωστὴ αὕτη εἰς ὅλον τὸν Ἑλληνισμόν.

— Τὰ χειρόγραφα τῶν ἐκθέσεων δέον νὰ εἰναὶ εὐανάγνωστα καὶ ἐπὶ τῆς μιᾶς μόνον πλευρᾶς χάρτου.

— Τῶν τουφεκισθέντων ἢ θανόντων ἐν ταῖς φυλακαῖς ἢ ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἢ συνεπείᾳ τῶν διώξεων θανόντων ἢ «Ν. Ἐποχῇ» θὰ ἦτο εὐτυχὴς ἂν θὰ ἐξησφάλιζε τὰς φωτογραφίας τῶν ἵνα κοσμήσουν τὴν «Μαύρην Βίβλον».

— Αἱ ἐκθέσεις θὰ δημοσιευθοῦν ἐν τῇ «Μαύρῃ Βίβλῳ» κατὰ χρονολογικὴν σειράν λήψεως.

— Οἱ ἀποστέλλοντες ἐκθέσεις τῆς διώξεως τῶν ὀφείλουν νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς ὡς ἀνω ὁδηγίας.

— Πᾶσα ἐκθεσις μὴ οὔσα σύμφωνος πρὸς αὐτὰς ΔΕΝ ΘΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗ.

— Τὰς ἐκθέσεις τῆς διώξεως («παθόντων»), οἵτινες σήμερον τυγχάνουν δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ἀξιωματικοί, δύνανται νὰ ὑπογράψωσι συγγενεῖς αὐτῶν.

— Οὐδεμία ἐκθεσις («παθόντος») θὰ ληφθῇ ὅψι καὶ θὰ δημοσιευθῇ ἂν δὲν εἴη ὑπεύθυνος καὶ ἐν ὑπογράφος. Τὰ ψευδῶν ὡς ἀποκλείοντα.

— Ἡ διεύθυνσις τῆς «Ν. Ἐποχῆς» ἐπιφυλάσσει ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἀπαλείψεως παντὸς τοῦ περιττοῦ ἐκ τῶν ἐκθέσεων.

— Ἡ «Μαύρη Βίβλος» δὲν ἐκδίδεται διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν προσωπικῶν φιλοδοξιῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας ἀφ' ἑνὸς καὶ διὰ τὴν διακρίσιν τῆς Βενιζελικῆς τυραννίας. Κατὰ συνέπειαν, ὅσοι θ' ἀποστέλλωσι τὰς ἐκθέσεις τῶν, δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὅψι ὅτι συντελοῦν εἰς τὸ μέγα ἔργον τοῦ ἐπισήμου σιγματοσίου τοῦ κακοποιῶν Βενιζελισμοῦ.

Ἀλληγογραφία

Παρακαλοῦνται θερμότατα οἱ συνδρομηταὶ ἐκεῖνοι ὅπως ἀδικαιολογητῶς καθυστεροῦν ἀκόμη συνδρομὰς τοῦ Βοῦ καὶ τοῦ τρίτου ἔτους ὅπως σπεύσωσιν εἰς τὴν τακτοποίησιν τῶν. Ὡς ἀναλογισθῶν τὰς θυσίας εἰς ἃς ὑποβαλλόμεθα διὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ φύλλον, τὸ ὁποῖον τοῖς ἀποστέλλεται καὶ ἃς θέλῃσιν νὰ μᾶς ἐνισχύσωσιν εἰς τὴν ἰδεολογικὴν μας προσπάθειαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: «ΟΙΝΟΒΟΤΡΥΣ»
Ἑταιρικὸν κεφάλαιον ὁλοκλήρως καταβεβλημένον Δρχ. 10.000.000.—
Ἀποθεματικὸν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1922 > 11.616.111.—

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙΝΑΠΟΘΗΚΑΙ

Ἐν Μύλοις (Ἀθηνῶν), Ἐλευσίνι, Καλάμαις, Θεσσαλονίκῃ, Ἀχαΐα, Πάτρῳ, Κίμῃ, Βελίκα, Γαστούνη, Βραχατίῳ, Λευκάδι, Σάμῳ, Ἀλιβερίῳ, Μαρκιπούλῳ (Ἀττικῆς).

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Οἶνοι: Λευκοί, Ἐρυθροί, Γλυκεῖς, Μοσχάτοι.

Οἶνόνπνευμα Καθαρόν διὰ ποτοποιίαν καὶ μετουσιωμένον διὰ φωτισμὸν καὶ θέρμανσιν.

Οἶνοι εἰς φιάλας: Ἐπιτραπέζιοι, τονωτικοί, θρεπτικοί.

Βερμούτ (ἐκ φυσικοῦ Μοσχάτου).

Ἀπόσταγμα οἴνου: Μεγάλῃ παρακαταθήκῃ παλαιῶν ἀποσταγμάτων οἴνου, παραγωγῆς τοῦ ἐν Μύλοις Ἀποσταγματοποιείου.

Κονίακ ἀρίστης ποιότητος ἐκ παλαιοῦ ἀποστάγματος.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Δέχεται καταθέσεις ἐπὶ προθεσμίᾳ μὲ τοὺς κάτωθι τόκους ἀπηλλαγμένους τελείως παντὸς φόρου.

ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ

Διὰ τρεῖς μῆνας	Δι' ἑξ μῆνας	Δι' ἑν ἔτος καὶ πλέον
8 %	8 1/2 %	9 %
ΕΙΣ ΔΙΡΑΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ἢ ΔΟΛΛΑΡΙΑ ἢ ΧΡΥΣΟΝ		
7 %	7 1/2 %	8 %

Κατὰ τὴν μετὰ τοῦ Δημοσίου σύμβασιν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 80 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τῆς 5 Μαρτίου 1926, αἱ παρὰ τῇ Ἑταιρίᾳ καταθέσεις εἶναι προνομιοῦχοι ἀπασσόμενης τῆς προσόδου τούτων ἐπὶ δέκα πέντε ἔτη παντὸς φόρου δημοσίου, ἀπλοῦ ἢ συνθέτου ἢ οἰοῦντοτε ἄλλου δημοτικοῦ ἢ τοπικοῦ παρόντος ἢ μέλλοντος.

Αἱ καταθέσεις χρησιμοποιοῦνται ἐξ ὁλοκλήρου, δυνάμει τῆς ἰδίας συμβάσεως, πρὸς παροχὴν λιπασμάτων ἐπὶ πιστώσει εἰς τοὺς γεωγούους ἐπὶ τῷ αὐτῷ τόκῳ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ Ο "ΤΙΤΑΝ", ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΑ 3.000.000 ΔΡ.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ

ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 6-54

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33 ΤΗΛΕΦ. ΑΡ. 5-77
Γραφεία φορτώσεων ἐν ΠΕΙΡΑΙ
Τηλ. ἀριθ. 2-63

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις :

"ΣΙΜΕΝΤΟΤΙΤΑΝ ΑΘΗΝΑΣ,"

Τσιμέντα «Τιτάν» τύπου «Πορτλάν» (Ciment artificiel Portland) ανταποκρι-
νόμενα εἰς τοὺς αὐστηροτέρους ἐπισήμους κανονισμοὺς τῶν πεπολιτισμένων Κρα-
τῶν δι' ἔργα ἐκ Μπετόν πάσης φύσεως.

Βέτον armé λιμενικά, πλακοποιία, ἐπιστρώσεις, ὑποστρώσεις δδῶν, κατα-
σκευὴ πλινθῶν (τούβλων) καὶ ὀγκολίθων (ἀγκωνάρια), πρέκια κτλ.

Τσιμέντο «Κέρωψ». Εἰδικὴ κονία, κατάλληλος διὰ τὴν κατασκευὴν ὑδραυ-
λικῶν ἀμμοκονιασμάτων διὰ συνήθεις λιθοδομάς, ἢ πλινθοδομάς, ἀντικαθιστῶς
μὲ πλεῖστα ὅσα προτερήματα τὰ ἀμμοκονιάματα ἐξ ἀσβέστου.

Πολὺ ταχύτερα πῆξις. Ἀσυγκρίτως μεγαλειτέρα ἀντοχή, ὅθεν : Ταχύτης ἐκτε-
λέσεως. Σημαντικὴ ἐλάττωσις τοῦ πάχους τῶν τοίχων, ἤτοι : Κέρδος εἰς χρήσιμον
χῶρον καὶ οἰκονομία εἰς ἐργατικὰ καὶ ὄγκον λιθοδομῆς.

Συνιστᾶται ἰδιαίτερος δι' ἔργα λιμενικά.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
33 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΕΙΣ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΠΟΛΕΙΣ & ΚΩΜΟΠΟΛΕΙΣ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Χημικὰ Λιπάσματα.—Εἰδικὰ σύνθετα λιπάσματα διαφόρων τύπων διὰ πᾶσαν
ἐν γένει καλλιέργειαν καὶ ἀπλᾶ (ἄζωτουχα, ὑπερφωσφορικά, καλλισυχα).

Οξεία.—Θεικόν, Νιτρικόν, Υδροχλωρικόν, Θεικὸς σίδηρος, Περσπορίνη.

Εἶδη ὑελουργείου.—Υελοπίνακες κοινοὶ (τζάμια) ἐπιτραπέζια εἶδη. Φιάλαι
παντὸς εἶδους Δαμιζάναι κ.τ.λ.

Ἡ Ἐταιρεία ἔχει ἰδιαίτερον τμήμα ΓΕΩΡΓΟΝΙΚΟΝ τὸ ὁποῖον παρέχει δωρεάν,
προφορικῶς ἢ δι' ἀλληλογραφίας, πᾶσαν πληροφориαν δι' ὅλα τὰ γεωργικὰ ζητή-
ματα καὶ εἰδικῶς διὰ τὴν χρῆσιν τῶν λιπασμάτων της.